

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 1348/2003 af 30. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1349/2003 af 29. juli 2003 om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1350/2003 af 30. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 97/95 for så vidt angår høståret 2003/04 for produktionen af kartoffelstivelse	7
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1351/2003 af 30. juli 2003 om nærmere bestemmelser for forvaltningen af den første tranche af de kvantitative kontingenter for 2004 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina	8
★ Kommissionens forordning (Euratom) nr. 1352/2003 af 23. juli 2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1209/2000 om fastlæggelse af reglerne for meddelelse af oplysninger som foreskrevet i artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab	15
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1353/2003 af 30. juli 2003 om indstilling af fiskeri efter lodde fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag	18
Kommissionens forordning (EF) nr. 1354/2003 af 30. juli 2003 om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	19
Kommissionens forordning (EF) nr. 1355/2003 af 30. juli 2003 om ændring af restitutionerne for visse varer fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	21

Kommissionen

2003/564/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. juli 2003 om anvendelse af Rådets direktiv 72/166/EØF om kontrol af ansvarsforsikring for motorkøretøjer ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2626)** 23

2003/565/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. juli 2003 om forlængelse af det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2692)** 40

2003/566/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. juli 2003 om det finansielle bidrag til foranstaltninger, som medlemsstaterne har planlagt for 2003 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik (meddelt under nummer K(2003) 2693)** 44

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets afgørelse 2003/567/FUSP af 21. juli 2003 om gennemførelse af fælles holdning 1999/533/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions bidrag til fremme af den snarlige ikrafttræden af traktaten om fuldstændigt forbud mod nukleare prøvesprængninger (»CTBT«)** 53

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ **Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA af 22. juli 2003 om bekæmpelse af bestikelse i den private sektor** 54

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1348/2003**af 30. juli 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	060	56,0
	999	56,0
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	74,2
	999	74,2
0805 50 10	382	53,6
	388	53,1
	524	54,9
	528	54,8
	999	54,1
0806 10 10	052	126,5
	220	168,2
	400	192,1
	600	150,1
	624	137,6
	999	154,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	79,1
	400	97,7
	508	73,1
	512	78,1
	528	50,3
	720	66,1
	800	184,8
	804	93,1
	999	90,3
0808 20 50	052	75,0
	388	64,3
	512	59,5
	528	63,8
	999	65,7
0809 10 00	052	164,7
	064	127,1
	066	109,1
	999	133,6
0809 20 95	052	297,1
	400	261,0
	404	250,6
	999	269,6
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	064	92,6
	094	123,1
	999	124,3
0809 40 05	064	82,7
	068	76,9
	094	70,3
	999	76,6

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1349/2003**af 29. juli 2003****om fastsættelse af enhedsværdier til ansættelsen af toldværdien af visse letfordærlige varer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1335/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 173, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 173-177 i forordning (EØF) nr. 2454/93 skal Kommissionen fastsætte periodiske enhedsværdier for de varer, der er anført i grupperingen i forordningens bilag 26.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, som er fastsat i ovennævnte artikler, på de oplysninger, der er blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 173, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fører til fastsættelse af enhedsværdier for de pågældende varer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De enhedsværdier, der er nævnt i artikel 173, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, fastsættes som angivet i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 187 af 26.7.2003, s. 16.

BILAG

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Nye kartofler 0701 90 50	—	—	—	—
1.30	Spiseløg (bortset fra sætteløg) 0703 10 19	37,32	277,35	343,07	26,53
1.40	Hvidløg 0703 20 00	146,92	1 091,85	1 350,54	104,46
1.50	Porrer ex 0703 90 00	40,98	304,55	376,71	29,14
1.80	Hvidkål og rødkål 0704 90 10	52,34	388,98	481,14	37,21
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	456,53	564,70	43,68
1.100	Kinakål ex 0704 90 90	54,27	403,32	498,88	38,59
1.130	Gulerødder ex 0706 10 00	18,15	134,89	166,84	12,90
1.140	Radiser ex 0706 90 90	92,37	686,47	849,11	65,68
1.160	Ærter (Pisum sativum) 0708 10 00	328,50	2 441,32	3 019,74	233,56
1.170	Bønner:				
1.170.1	— Bønner (Vigna-arter, Phaseolus-arter) ex 0708 20 00	95,21	707,57	875,22	67,69
1.170.2	— Bønner (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	93,80	697,09	862,26	66,69
1.200	Asparges:				
1.200.1	— Grønne ex 0709 20 00	308,46	2 292,39	2 835,53	219,32
1.200.2	— Andre tilfælde ex 0709 20 00	218,23	1 621,82	2 006,08	155,16
1.210	Auberginer 0709 30 00	68,55	509,48	630,19	48,74
1.220	Bladselleri (Apium graveolens L., var. Dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	79,14	588,14	727,49	56,27
1.230	Kantareller 0709 59 10	816,97	6 071,48	7 510,00	580,87
1.240	Sød peber 0709 60 10	112,98	839,67	1 038,61	80,33
1.270	Søde kartofler, hele, friske (bestemt til menneskeføde) 0714 20 10	99,40	738,71	913,73	70,67
2.30	Ananas, friske ex 0804 30 00	116,75	867,62	1 073,19	83,01

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Avocadoer, friske ex 0804 40 00	178,55	1 326,96	1 641,36	126,95
2.50	Guvabær og mango, friske ex 0804 50 00	167,41	1 244,14	1 538,92	119,03
2.60	Appelsiner, friske:				
2.60.1	— Blod- og halvblodappelsiner 0805 10 10	43,20	321,05	397,12	30,72
2.60.2	— Navels, Naveliner, Navelater, Salustianer, Vernas, Valencialater, Maltoser, Shamoutis, Ovalis, Trovita og Hamliner 0805 10 30	46,70	347,08	429,31	33,21
2.60.3	— Andre varer 0805 10 50	31,20	231,87	286,81	22,18
2.70	Mandariner (herunder tangeriner og satsumas), friske; klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, friske:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	74,45	553,29	684,38	52,93
2.70.2	— Monreales og satsumas ex 0805 20 30	99,88	742,26	918,12	71,01
2.70.3	— Mandariner og wilkings ex 0805 20 50	62,97	467,96	578,83	44,77
2.70.4	— Tangeriner og andre varer ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	52,34	389,00	481,17	37,22
2.85	Limefrugter (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), friske 0805 50 90	78,19	581,06	718,73	55,59
2.90	Grapefrugter, friske:				
2.90.1	— Hvide ex 0805 40 00	75,65	562,21	695,41	53,79
2.90.2	— Lyserøde ex 0805 40 00	89,83	667,58	825,75	63,87
2.100	Druer til spisebrug 0806 10 10	—	—	—	—
2.110	Vandmeloner 0807 11 00	36,02	267,68	331,10	25,61
2.120	Meloner (bortset fra vandmeloner):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (herunder Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (herunder Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	58,49	434,68	537,67	41,59
2.120.2	— Andre varer ex 0807 19 00	49,41	367,20	454,20	35,13
2.140	Pærer				
2.140.1	— Pærer — Nashi (Pyrus pyrifolia), Pærer — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andre varer ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Abrikoser 0809 10 00	114,30	849,44	1 050,70	81,27
2.160	Kirseber 0809 20 95 0809 20 05	538,04	3 998,55	4 945,93	382,55

Kode	Varebeskrivelse	Enhedsværdibeløb/100 kg netto			
	Art, sort, KN-kode	EUR	DKK	SEK	GBP
2.200	Jordbær 0810 10 00	382,57	2 843,17	3 516,81	272,01
2.205	Hindbær 0810 20 10	304,95	2 266,30	2 803,25	216,82
2.210	Frugter af Vaccinium myrtillus (blåbær) 0810 40 30	296,97	2 206,99	2 729,90	211,15
2.220	Kiwifrugter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	144,05	1 070,57	1 324,22	102,42
2.230	Granatæbler ex 0810 90 95	381,46	2 834,90	3 506,57	271,22
2.240	Kakifrugter (dadelblommer) (herunder Sharon-frugter) ex 0810 90 95	318,82	2 369,37	2 930,75	226,68
2.250	Litchiblonner ex 0810 90 30	242,87	1 804,94	2 232,59	172,68

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1350/2003**af 30. juli 2003****om ændring af forordning (EF) nr. 97/95 for så vidt angår høståret 2003/04 for produktionen af kartoffelstivelse**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 962/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De for høståret 2001/02 gældende beløb for den minimumspris, den betaling til producenten og den præmie til stivelsesproducerende virksomheder, der er fastsat i henholdsvis forordning (EØF) nr. 1766/92 og (EF) nr. 1868/94, anvendes uændret i høstårene 2002/03 og 2003/04.
- (2) I bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 97/95 af 17. januar 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår den minimumspris og det udligningsbeløb, der skal betales kartoffelavlere, samt til Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1425/2002⁽⁶⁾, er der fastsat bestemmelser om minimumsprisen, præmien til den stivelsesproducerende virksomhed og betalingen til producenten i forhold til vægten af kartofflernes stivelsesindhold og vægten under vand af 5 050 g kartofler, indtil høståret 2002/03. Bilaget bør ændres, så det også gælder for høståret 2003/04, idet beløbene ikke ændres fra de beløb, som fandt anvendelse i høstårene 2001/02 og 2002/03.

- (3) For at sikre høstårenes kontinuitet bør de i denne forordning fastsatte foranstaltninger anvendes fra den 1. juli 2003.
- (4) Forordning (EF) nr. 97/95 bør derfor ændres tilsvarende.
- (5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag II, del B, til forordning (EF) nr. 97/95 ændres »høstårene 2001/02 og 2002/03« til »høstårene 2001/02, 2002/03 og 2003/04«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 149 af 7.6.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 16 af 24.1.1995, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 206 af 3.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1351/2003**af 30. juli 2003****om nærmere bestemmelser for forvaltningen af den første tranche af de kvantitative kontingenter for 2004 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 520/94 af 7. marts 1994 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 3 og 4, artikel 6, stk. 3, og artikel 13, 23 og 24, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande og ophævelse af forordning (EØF) nr. 1765/82, (EØF) nr. 1766/82 og (EØF) nr. 3420/83 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 427/2003 ⁽⁴⁾, indførte Rådet årlige kvantitative kontingenter for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som er anført i bilag I til nævnte forordning. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 520/94 finder anvendelse på disse kontingenter.
- (2) Kommissionen udstedte derefter forordning (EF) nr. 738/94 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 983/96 ⁽⁶⁾, som fastsatte de generelle gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 520/94. Disse bestemmelser gælder for forvaltningen af ovennævnte kontingenter, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
- (3) Som følge af de særlige forhold, der gør sig gældende inden for den kinesiske økonomi, de sæsonbetingede tilførsler af visse varer og den lange transporttid, afgives ordrene for kontingentbelagte varer generelt inden kontingentårets begyndelse. Det er derfor vigtigt at sikre, at vanskeligheder af administrativ art ikke hindrer de planlagte indførsler. For ikke at forstyrre kontinuiteten i handelsstrømmene bør de nærmere bestemmelser for forvaltningen og fordelingen af første tranche af 2004-kontingenterne derfor fastsættes inden kontingentårets begyndelse.
- (4) Efter at have gennemgået de forskellige forvaltningsmetoder i forordning (EF) nr. 520/94, viser det sig hensigtsmæssigt at anvende metoden baseret på hensynet til de traditionelle handelsstrømme. Efter denne metode opdeles kontingenterne i to dele, hvoraf den ene del forbeholdes de traditionelle importører og den anden del de øvrige ansøgere.

- (5) Denne metode har vist sig mest hensigtsmæssig til at sikre handelstransaktionernes kontinuitet for de berørte EU-importører og undgå forstyrrelser i samhandelen.
- (6) Referenceperioden, der blev anvendt til fordeling af den del af kontingentet, der er forbeholdt de traditionelle importører i den tidligere forordning om forvaltning af disse kontingenter, kan ikke aktualiseres. År 2000 og 2001 var kendetegnet ved visse fordrejninger. Navnlig var antallet af ansøgninger fra én bestemt medlemsstat mere end fordoblet, hvilket resulterede i en væsentlig indskrænkning af de enkelte kontingentfordelinger til alle ikke-traditionelle importører i alle medlemsstaterne. I 2002 var der en betydelig stigning i ansøgningerne fra ikke-traditionelle importører fra engelske firmaer til andre medlemsstater, hvilket kunne tyde på forsøg på at omgå kontrollen af forbundne personer. Der er derfor indledt undersøgelser af et antal indehavere af importtilladelser for 2002 og 2003, der mistænkes for at have omgået kontrollen af forbundne personer. 1998 og 1999 er derfor de seneste repræsentative år for den normale udvikling i handelsstrømmene for den pågældende vare. De traditionelle importører bør derfor kunne bevise, at de har indført varer med oprindelse i Kina, der var omfattet af de pågældende kontingenter i 1998 eller 1999.
- (7) Erfaringerne viser, at metoden i artikel 12 i forordning (EF) nr. 520/94 (baseret på den kronologiske rækkefølge for indgivelse af ansøgningerne), ikke er den mest hensigtsmæssige til fordeling af den del af kontingentet, der er forbeholdt de ikke-traditionelle importører. Det er således mere hensigtsmæssigt at anvende metoden i artikel 2, stk. 2, litra c, i forordning (EF) nr. 520/94, og foretage fordelingen i forhold til de mængder, der ansøges om, på grundlag af en samtidig vurdering af de indsendte ansøgninger om importtilladelse, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 520/94.
- (8) Kommissionen finder det nødvendigt, at erhvervsdrivende, der indgiver ansøgning som ikke-traditionelle importører, og som er omfattet af definitionen af forbundne personer, jf. artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 881/2003 ⁽⁸⁾, kun må indgive en enkelt importtilladelsesansøgning for hver kontingentpost, der er forbeholdt ikke-traditionelle importører. For at udelukke ansøgninger i spekulationsøjemed bør der derfor på forhånd fastsættes grænser for, hvor store mængder de ikke-traditionelle importører kan ansøge om.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 87 af 31.3.1994, s. 47.

⁽⁶⁾ EFT L 131 af 1.6.1996, s. 47.

⁽⁷⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 134 af 29.5.2003, s. 1.

- (9) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte den del af kontingentet, der er forbeholdt traditionelle importører, til 75 % og den del, der er forbeholdt ikke-traditionelle importører, til 25 %.
- (10) Det forekommer også hensigtsmæssigt at overføre mængder, der ikke aftages af ikke-traditionelle importører, til traditionelle importører for at sikre, at disse mængder stadig kan fordeles i det år, hvor de blev tildelt.
- (11) For at kunne foretage kontingentfordelingen bør der fastsættes en ansøgningsfrist for traditionelle importører og for ikke-traditionelle importører.
- (12) Medlemsstaterne meddeler Kommissionen antallet af modtagne importtilladelsesansøgninger, jf. proceduren i artikel 8 i forordning (EF) nr. 520/94. Oplysningerne om de traditionelle importørers tidligere import anføres i samme enhed som den, der anvendes i det pågældende kontingent.
- (13) Da Den Europæiske Union vil blive udvidet den 1. maj 2004, vil det være hensigtsmæssigt at fordele kontingentet for 2004 i to trancher. Den første fra januar til april 2004 for importører i de nuværende medlemsstater og den anden fra maj til december 2004 for importører i alle de lande, der vil være medlemsstater fra 2004 og fremover.
- (14) Disse foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg for forvaltning af kontingenter, der er nedsat ved artikel 22 i forordning (EF) nr. 520/94 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter særlige bestemmelser for 2004 for forvaltningen af de kvantitative kontingenter, der er omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 427/2003 om ændring af forordning (EF) nr. 519/94.

I betragtning af udvidelsen af Den Europæiske Union i maj 2004 fordeles kontingenterne for 2004 i to separate trancher. Denne forordning fordeles kontingenterne for perioden januar til april 2004.

Forordning (EF) nr. 738/94 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 520/94 finder anvendelse med forbehold af de særlige bestemmelser i denne forordning.

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede kvantitative kontingenter fordeles efter metoden baseret på hensynet til de traditionelle handelsstrømme, jf. artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 520/94.

2. Andelen af hvert af de kvantitative kontingenter, der er forbeholdt henholdsvis traditionelle importører og ikke-traditionelle importører, er fastsat i bilag I til denne forordning.

3. a) Den andel, der er forbeholdt ikke-traditionelle importører, fordeles efter metoden om fordeling i forhold til de mængder, der ansøges om. Den mængde, som den enkelte importør maksimalt kan ansøge om, er angivet i bilag II.
- b) Erhvervsdrivende, der anses for at være forbundne personer, jf. definitionen i artikel 143 i Kommissionen forordning (EØF) nr. 2454/93, må kun indgive en enkelt ansøgning for den del af kontingentet, der er forbeholdt ikke-traditionelle importører, for så vidt angår de varer, der er beskrevet i ansøgningen. Foruden den erklæring, der kræves i artikel 3, stk. 2, litra g), i forordning (EF) nr. 738/94, ændret ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 983/96, skal det fremgå af importtilladelsesansøgningen for det ikke-traditionelle kontingent, at ansøgeren ikke er forbundet med nogen anden erhvervsdrivende, der indgiver ansøgning om den pågældende ikke-traditionelle kontingentpost.
- c) Dele af mængder forbeholdt ikke-traditionelle importører, som ikke fordeles, lægges de til de mængder, der er forbeholdt traditionelle importører.

Artikel 3

Ansøgninger om importtilladelse kan indgives fra dagen efter offentliggørelsen af denne forordning i *Den Europæiske Unions Tidende* og indtil den 19. september 2003, kl. 15.00 (belgisk tid), til de kompetente myndigheder, der er opført i bilag III til denne forordning.

Artikel 4

1. I forbindelse med fordelingen af den del af hvert kontingent, der er forbeholdt de traditionelle importører, betragtes erhvervsdrivende som traditionelle importører, hvis de kan dokumentere, at de har indført de pågældende varer i løbet af kalenderåret 1998 eller 1999.

2. Dokumentationen i artikel 7 i forordning (EF) nr. 520/94 skal vedrøre varer, som er overgået til fri omsætning i løbet af kalenderåret 1998 eller 1999 efter importørens angivelse, som har oprindelse i Folkerepublikken Kina og har været omfattet af de kvantitative kontingenter, hvorom der er indsendt ansøgning.

3. I stedet for den dokumentation, der er nævnt i artikel 7, første led, i forordning (EF) nr. 520/94, kan ansøgeren vedlægge dokumenter udstedt og bekræftet af de nationale myndigheder på grundlag af de foreliggende toldoplysninger, som beviser, at de pågældende varer er blevet indført i løbet af kalenderåret 1998 eller 1999 af ansøgeren selv eller i givet fald af den erhvervsdrivende, hvis aktiviteter ansøgeren har overtaget.

Artikel 5

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen senest den 15. oktober 2003, kl. 10.00 (belgisk tid), hvor mange ansøgninger der er modtaget, hvor store mængder importtilladelserne i alt omfatter, og — for så vidt angår ansøgninger fra traditionelle importører — hvor store mængder de pågældende tidligere har importeret i den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning.

Artikel 6

Kommissionen fastlægger senest den 15. november 2003, hvilke kvantitative kriterier de kompetente nationale myndigheder skal anvende for at behandle importørernes ansøgninger.

Artikel 7

Importtilladelserne er gyldige i et år fra den 1. januar 2004.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Fordeling af kontingenter

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Andel forbeholdt traditionelle importører: 75 %	Andel forbeholdt ikke-traditionelle importører: 25 %
Fodtøj henhørende under HS/KN-kode	ex 6402 99 ⁽¹⁾	13 650 776 par	4 550 259 par
	6403 51 6403 59	1 067 332 par	355 777 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	4 225 827 par	1 408 609 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	6 355 749 par	2 118 583 par
	6404 19 10	11 121 637 par	3 707 212 par
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn henhørende under HD/KN-kode	6911 10	21 027 tons	7 009 tons
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler, af keramisk materiale undtagen porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6912 00	15 909 tons	5 303 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., med ikke-sprøjtestøbt sål
- b) fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG II

Maksimumsmængden, som den enkelte ikke-traditionelle importør kan ansøge om

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Forudfastsat maksimumsmængde
Fodtøj henhørende under HS/KN-kode	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	6403 51 6403 59	5 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 par
	6404 19 10	5 000 par
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn henhørende under HD/KN-kode	6911 10	5 tons
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler, af keramisk materiale undtagen porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6912 00	5 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., med ikke-sprøjtestøbt sål
- b) fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG III

LISTE

1. BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral »Économie, PME, classes moyennes et Énergie«

Administration du potentiel économique

Politiques d'accès aux marchés, Service »Licences«

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie

Bestuur Economisch Potentieel

Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen

Rue Général-Leman 60, Generaal Lemanstraat 60

B-1040 Bruxelles/Brussel

Tlf. (32-2) 206 58 16

Fax (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Vejløsvej 29

DK-8600 Silkeborg

Tlf. (45) 35 46 60 30

Fax (45) 35 46 64 01

3. DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)

Frankfurter Straße 29-35

D-65760 Eschborn

Tlf. (49) 619 69 08-0

Fax (49) 619 69 42 26/(49) 6196 908-800

4. GREECE

Ministry of Economy & Finance**General Directorate of Policy Planning & Implementation****Directorate of International Economic Issues**

1, Kornarou Street

GR-Athens 105-63

Tlf. (30-210) 328-60 31/328 60 32

Fax (30-210) 328 60 94/328 60 59

5. ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior

Paseo de la Castellana, 162

E-28046 Madrid

Tlf. (34) 913 49 38 94/913 49 37 78

Fax (34) 913 49 38 32/913 49 37 40

6. FRANCE

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames

F-75436 Paris Cedex 09

Tlf. (33-1) 55 07 46 69/95

Fax (33-1) 55 07 48 32/34/35

7. IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Licensing Unit, Block C

Earlsfort Centre

Hatch Street

Dublin 2

Ireland

Tlf. (353-1) 631 25 41

Fax (353-1) 631 25 62

8. ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero

Direzione Generale per la Politica commerciale e la gestione del regime degli scambi — Disivione VII

Viale America, 341

I-00144 Roma

Tlf. (39) 06 599 31/06 59 93 24 19/06 59 93 24 00

Fax (39) 06 592 55 56

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères

Office des licences

Boîte postale 113

L-2011 Luxembourg

Tlf. (352) 22 61 62

Fax (352) 46 61 38

10. NEDERLAND

Belastingdienst/Douane

Engelse Kamp 2

Postbus 30003

9700 RD Groningen

Nederland

Tlf. (31 -50) 523 91 11

Fax (31 -50) 523 22 10

11. ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit**Außenwirtschaftsadministration**

Abteilung C2/2

Stubenring 1

A-1011 Wien

Tlf. (43) 1 711 00 0

Fax (43) 1 711 00 83 86

12. PORTUGAL

Ministério das Finanças

Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa

Largo do Terreiro do Trigo

P-1100 Lisboa

Tlf. (351-21) 881 42 63

Fax (351-21) 881 42 61

13. SUOMI

Tullihallitus/Tullstyrelsen
Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
Tlf. (358-9) 6141
Fax (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tlf. 6-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tlf. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

KOMMISSIONENS FORORDNING (EURATOM) Nr. 1352/2003

af 23. juli 2003

om ændring af forordning (EF) nr. 1209/2000 om fastlæggelse af reglerne for meddelelse af oplysninger som foreskrevet i artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 41 til 44,

under henvisning til Rådets forordning (Euratom) nr. 2587/1999 af 2. december 1999 om bestemmelse af, hvilke investeringsprojekter der skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽¹⁾, og

og ud fra følgende betragtninger:

(1) For at øge gennemsækeligheden og retssikkerheden er det nødvendigt at styrke gældende regler og formalisere Kommissionens praksis vedrørende drøftelse og gennemgang af investeringsprojekter, der har forbindelse med Euratom-traktatens formål.

(2) Meddelelser til Kommissionen om investeringsprojekter vedrørende nye anlæg samt udskiftninger og ændringer, der svarer til kriterierne i Rådets forordning (Euratom) nr. 2587/1999, bør afgives på en formular, der enten kan sendes på papir eller i en elektronisk version. Af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at bekræfte over for de personer eller virksomheder, der har indgivet en meddelelse, at Kommissionen har modtaget den.

(3) Kommissionen bør have en frist på to måneder fra modtagelsen af en fuldstændig meddelelse til at gennemgå og drøfte sagen og fastlægge sit synspunkt i henhold til Euratom-traktatens artikel 43. Kommissionen bør fremsende bemærkninger fra tredjemand til de berørte personer eller virksomheder, så disse kan reagere på dem. Af hensyn til retssikkerheden bør gennemgangen og drøftelsen afsluttes med en henstilling i medfør af Euratom-traktatens artikel 124.

(4) I alle tilfælde, hvor Kommissionen på grundlag af en foreløbig gennemgang finder, at der er anledning til tvivl om Euratom-traktatens formål sammenholdt med forordning (Euratom) nr. 2587/1999, bør der indledes en mere indgående gennemgang og drøftelse for at sætte Kommissionen i stand til at indsamle alle de oplysninger, den skal bruge for at kunne løse sine opgaver i henhold til Euratom-traktaten, og for at give de berørte personer og virksomheder lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger.

(5) Efter at have taget stilling til de berørte personers eller virksomheders bemærkninger, bør Kommissionen afslutte sin gennemgang med vedtagelse af en henstilling, så snart tvivlen er ryddet af vejen.

(6) For at opnå en samordnet udvikling af investeringerne på det nukleare område bør der gennemføres en effektiv overvågning af de foranstaltninger, som de berørte personer eller virksomheder endelig træffer som følge af Kommissionens henstilling.

(7) For at sikre, at Euratom-traktatens bestemmelser anvendes korrekt og effektivt, bør Kommissionen have mulighed for at tilbagekalde sin henstilling, hvis den byggede på urigtige oplysninger.

(8) Offentligheden bør informeres om investeringsprojekterne, samtidig med princippet i Euratom-traktatens artikel 44 om, at de berørte medlemsstaters, personers og virksomheders tilladelse er en betingelse herfor, stadig skal følges. Af hensyn til gennemsækeligheden og retssikkerheden bør alle investeringsprojekter og vedtagne henstillinger offentliggøres. Kommissionen bør ligeledes offentliggøre en årsrapport om implementeringen af de fremsatte henstillinger og de specifikke foranstaltninger, der er iværksat af de berørte personer og virksomheder på foranledning af Kommissionens synspunkter.

(9) Hvis investeringerne ikke er nødvendige for eller går ud over Euratom-traktatens formål, eller hvis offentlig finansiering af dem fordrejer konkurrencen på det indre marked eller truer hermed, berører denne forordning ikke anvendelsen af EF-traktaten.

(10) Kommissionens forordning (EF) nr. 1209/2000 ⁽²⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1209/2000 foretages der følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Kommissionens forordning (Euratom) nr. 1209/2000 af 8. juni 2000 om procedurer for gennemgang af meddelelser i henhold til artikel 41 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab«.

⁽¹⁾ EFT L 315 af 9.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 138 af 9.6.2000, s. 12.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. Investeringsprojekter, der vedrører nyanlæg, udskiftninger eller ændringer, hvis karakter og betydning svarer til de kriterier, der er fastlagt i forordning (Euratom) nr. 2587/1999, meddeles Kommissionen ved hjælp af formularen i bilaget til denne forordning.

Formularen kan indsendes på papir eller elektronisk.

2. Kommissionen underretter straks den pågældende person eller virksomhed om modtagelsen af meddelelsen.»

3) Som artikel 3a til 3f indsættes:

»Artikel 3a

1. Kommissionen gennemgår meddelelsen straks ved modtagelsen. Kommissionen tilkendegiver sit synspunkt i en henstilling.

2. Finder Kommissionen efter en gennemgang, at det investeringsprojekt, der er indgivet meddelelse om, ikke giver anledning til tvivl om formålene og overensstemmelsen med Euratom-traktaten, noterer den dette resultat og tilkendegiver sit synspunkt i en henstilling, der sendes til de berørte personer og virksomheder og den berørte medlemsstat.

3. Finder Kommissionen efter en gennemgang, at det investeringsprojekt, der er indgivet meddelelse om, giver anledning til tvivl om formålene og overensstemmelsen med Euratom-traktaten, indleder den en mere indgående gennemgang for i detaljer at drøfte alle de sider af investeringsprojektet, der har forbindelse med denne traktats formål.

4. Inden en frist på to måneder fremsættes der en henstilling efter stk. 2, eller indledes en mere indgående gennemgang efter stk. 3. Denne frist løber fra dagen efter modtagelsen af en fuldstændig meddelelse i henhold til nærværende forordning og forordning (Euratom) nr. 2587/1999. Meddelelsen betragtes som fuldstændig, hvis Kommissionen ikke anmoder om yderligere oplysninger inden to måneder efter at have modtaget den eller efter at have modtaget eventuelle supplerende oplysninger, som den har udbedt sig.

5. Hvis Kommissionen ikke har fremsat en henstilling efter stk. 2 eller handlet inden for den i stk. 4 fastsatte frist, anses projektet for at være i overensstemmelse med Euratom-traktatens formål og bestemmelser.

Artikel 3b

1. Mener Kommissionen, at oplysninger, som den berørte person eller virksomhed har indsendt i forbindelse med et investeringsprojekt, den har fået meddelelse om, er ufuldstændige, anmoder den om alle nødvendige oplysninger. Når den berørte person eller virksomhed besvarer en sådan anmodning, underretter Kommissionen vedkommende om, at den har modtaget besvarelsen.

2. Hvis den berørte person eller virksomhed ikke forelægger de oplysninger, Kommissionen har udbedt sig, inden udløbet af den frist, den har fastsat, eller hvis oplysningerne

er ufuldstændige, sender Kommissionen en rykkerskrivelse og giver vedkommende en passende yderligere frist til at forelægge oplysningerne.

Artikel 3c

1. Når Kommissionen indleder en mere indgående gennemgang, sammenfatter den de relevante faktiske og retlige forhold og medtager en foreløbig vurdering af investeringsprojektet i forhold til Euratom-traktatens bestemmelser og formål og til forordning (Euratom) nr. 2587/1999. Kommissionen opfordrer de berørte personer eller virksomheder til at fremsætte bemærkninger og drøfte sagen yderligere med Kommissionen inden for en nærmere fastsat frist, der normalt ikke må være længere end to måneder.

2. De berørte personer eller virksomheder bør ikke iværksætte investeringsprojektet, før Kommissionen har fremsat sin henstilling om projektet, eller før det i henhold til artikel 3a, stk. 5, kan anses for at være i overensstemmelse med Euratom-traktatens formål og bestemmelser.

Artikel 3d

1. Finder Kommissionen efter drøftelser med den berørte person eller virksomhed og/eller efter ændringer foretaget af denne, at investeringsprojektet er i overensstemmelse med Euratom-traktatens formål og bestemmelser, fastlægger den sit synspunkt i en henstilling og fremsender den til de berørte personer og virksomheder og den berørte medlemsstat.

2. Finder Kommissionen efter drøftelser med den berørte person eller virksomhed og/eller efter ændringer foretaget af denne, at det investeringsprojekt, som der er indgivet meddelelse om, ikke er i overensstemmelse med Euratom-traktatens formål og bestemmelser, tilkendegiver den sit synspunkt i en henstilling, der meddeles de berørte personer og virksomheder og den berørte medlemsstat.

3. Synspunkter som nævnt i stk. 1 og 2 fastlægges, så snart den tvivl, der er omhandlet i artikel 3a, stk. 3, er ryddet af vejen. Kommissionen skal i videst muligt omfang tilstræbe at vedtage en henstilling inden udløbet af en periode på seks måneder efter at have indledt en mere indgående gennemgang.

4. Når perioden i stk. 3 er udløbet, og hvis den berørte person eller virksomhed anmoder om det, fremsætter Kommissionen sin henstilling inden to måneder på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Artikel 3e

Efter at have fremsat sin henstilling om det pågældende investeringsprojekt overvåger Kommissionen de særlige foranstaltninger, der træffes på grundlag af Kommissionens henstilling, eller som det tilsigtes træffes på grundlag af Kommissionens henstilling, og drøfter dem i givet fald med de berørte personer eller virksomheder.

Artikel 3f

Efter at have givet de berørte personer eller virksomheder lejlighed til at fremsætte bemærkninger kan Kommissionen tilbagekalde en henstilling, den har vedtaget i henhold til artikel 3a og 3d, når oplysninger, som var afgørende for henstillingen, var urigtige.

Før den tilbagekalder sin henstilling og vedtager en ny, indleder Kommissionen en mere indgående gennemgang i henhold til artikel 3a, stk. 3.»

4) Som artikel 4a og 4b indsættes:

»Artikel 4a

Kommissionen sender til de personer eller virksomheder, der har indgivet en meddelelse om et investeringsprojekt, eventuelle bemærkninger eller synspunkter fra tredjemand angående projektet, som vil være af betydning for Kommissionens henstilling.

Artikel 4b

1. Kommissionen offentliggør med de berørte medlemsstater, personers og virksomheders tilladelse de investeringsprojekter, den har fået meddelelse om, og de henstillinger, den har vedtaget i medfør af denne forordning.

2. Kommissionen offentliggør en årsrapport om implementeringen af de vedtagne henstillinger og om de specifikke foranstaltninger, der er truffet af de berørte personer og virksomheder på foranledning af Kommissionens synspunkter og henstillinger.

Rapporten vil i givet fald blive udformet under hensyntagen til reglerne om tavshedspligt, hvis der ikke gives den i Euratom-traktatens artikel 44 nævnte tilladelse.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1353/2003**af 30. juli 2003****om indstilling af fiskeri efter lodde fra fartøjer, som fører en medlemsstats flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for år 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1091/2003 ⁽⁴⁾, er det fastsat, hvilke andele af de samlede tilladte fangster af lodde der tildeles EF for 2003.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken de fangster, der er taget af fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, må antages at have opbrugt den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt til Kommissionen, har fangsterne af lodde i farvandene i område V, XIV (grønlandske farvande) fra fartøjer, som fører en

medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, nået den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF for 2003. Grønland har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 13. juli 2003. Denne dato bør derfor fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fangsterne af lodde i farvandene i område V, XIV (grønlandske farvande) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, må antages at have opbrugt den andel af de samlede tilladte fangster, der er tildelt EF for 2003.

Fiskeri efter lodde i farvandene i område V, XIV (grønlandske farvande) fra fartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, er forbudt, ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af nævnte bestand, fanget i disse farvande af nævnte fartøjer efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 13. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektør for fiskeri

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1354/2003**af 30. juli 2003****om ændring af restitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De restitutioner, der skal anvendes ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1168/2003 ⁽³⁾.
- (2) Anvendelsen af de regler, kriterier og gennemførelsesbestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1168/2003 på de oplysninger, som Kommissionen for

øjeblikket råder over, fører til en ændring af de gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den restitution, som skal ydes ved udførsel i uforarbejdet stand af de varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f) og g), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 1168/2003 i overensstemmelse med de beløb, der nævnes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 61.

BILAG

**RESTITUTIONER VED EKSPORT I UFORARBEJDET STAND AF SIRUP OG VISSE ANDRE PRODUKTER
INDEN FOR SUKKERSEKTOREN**

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	45,51 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	86,47 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	45,51 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4551 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4551 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	45,51 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4551 ⁽³⁾

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige destinationer fastsættes som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, som er ligestillet med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i resolution 1244 vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 10. juni 1999) og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed på under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1355/2003**af 30. juli 2003****om ændring af restitutionerne for visse varer fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, litra a), og artikel 27, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De restitutionssatser, som fra den 1. juli 2003 skal anvendes for de i bilaget nævnte produkter udført i form af varer, som ikke henhører under bilag I til traktaten, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2003 ⁽³⁾.

- (2) Anvendelsen af de regler og kriterier, der er nævnt i forordning (EF) nr. 760/2003 på de oplysninger, som Kommissionen for øjeblikket råder over, fører til en ændring af de nugældende restitutionssatser i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i forordning (EF) nr. 760/2003 fastsatte restitutionssatser ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 31. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 44.

BILAG

til Kommissionens forordning af 30. juli 2003 om ændring af de restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I

Produkt	Restitutionssatser i EUR/100 kg ⁽¹⁾	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker	45,51	45,51

⁽¹⁾ Med virkning fra den 1. juli 2003 finder disse satser ikke anvendelse ved udførsel til Estland, Letland, Litauen, Slovakiet, Slovenien eller Tjekkiet af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I, og ved udførsel til Ungarn af de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 999/2003.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juli 2003

om anvendelse af Rådets direktiv 72/166/EØF om kontrol af ansvarsforsikring for motorkøretøjer

(meddelt under nummer K(2003) 2626)

(EØS-relevant tekst)

(2003/564/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 90/232/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forbindelserne mellem de nationale forsikringsbureauer (herefter benævnt »forsikringsbureauer«) i medlemsstaterne, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv 72/166/EØF, og i Tjekkiet, Ungarn, Norge, Slovakiet og Schweiz er etableret i henhold til overenskomster, der supplerer standardoverenskomsten af 2. november 1951 mellem de nationale forsikringsbureauer om grønt kort-ordningen (herefter benævnt »de supplerende overenskomster«). Disse supplerende overenskomster dannede det praktiske grundlag for afskaffelsen af kontrollen med forsikringen for køretøjer, der normalt er hjemmehørende på alle disse landes territorier.

(2) Kommissionen vedtog derefter beslutninger, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 72/166/EØF skal afstå fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende i den europæiske del af en anden medlemsstats europæiske territorium eller på de nævnte tredjelandes territorier, og som er omfattet af de supplerende overenskomster.

(3) De nationale forsikringsbureauer har revideret og konsolideret teksten til de supplerende overenskomster og erstattet dem med en enkelt overenskomst (»den multilaterale garantioverenskomst«), der blev underskrevet i Madrid den 15. marts 1991 i overensstemmelse med principperne i artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF. Denne multilaterale garantioverenskomst er knyttet som bilag til Kommissionens beslutning 91/323/EØF ⁽³⁾.

(4) Kommissionen vedtog derefter beslutning 93/43/EØF ⁽⁴⁾, 97/828/EF ⁽⁵⁾, 99/103/EF ⁽⁶⁾ og 2001/160/EF ⁽⁷⁾, hvori det fastsættes, at medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 72/166/EØF skal afstå fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium eller på Island, Slovenien, Kroatien og Cyperns territorier.

(5) »Overenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater og andre associerede stater« blev indgået den 30. maj 2002 i Rethymno (Kreta) i overensstemmelse med principperne i artikel 2, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF. I første bilag til denne aftale samles samtlige bestemmelser i »standardoverenskomsten mellem bureauerne« og den »multilaterale garantioverenskomst« i et enkelt dokument (»de interne bestemmelser«). Disse interne bestemmelser erstatter de to sidstnævnte overenskomster fra den 1. august 2003.

(6) Derfor bør beslutning 91/323/EØF, 93/43/EØF, 97/828/EF, 99/103/EF og 2001/160/EF ophæves den 1. august 2003 —

⁽¹⁾ EFT L 103 af 2.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 129 af 19.5.1990, s. 33.

⁽³⁾ EFT L 177 af 5.7.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 25.1.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 343 af 13.12.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT L 33 af 6.2.1999, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 57 af 27.2.2001, s. 56.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fra den 1. august 2003 afstår de enkelte medlemsstater fra at gennemføre kontrol med ansvarsforsikringen for motorkøretøjer, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium eller på Tjekkiet, Kroatien, Cypern, Ungarn, Island, Norge, Slovakiet, Slovenien og Schweiz' territorier, som er omfattet af overenskomsten af 30. maj 2002 mellem de nationale forsikringsbureauer i medlemsstaterne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og andre associerede stater, der er vedlagt som tillæg i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Beslutning 91/323/EØF, 93/43/EØF, 97/828/EF, 99/103/EF og 2001/160/EF ophæves den 1. august 2003.

Artikel 3

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, der træffes med henblik på at anvende denne beslutning.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

BILAG

Tillæg

Overenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsrådes medlemsstater og andre associerede stater

PRÆAMBEL

I betragtning af Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 (første motorkøretøjsforsikringsdirektiv), hvori det fastsættes, at medlemsstaternes nationale forsikringsbureauer indgår en aftale, hvorefter hvert nationalt forsikringsbureau skal garantere, at en skade, der sker på dets territorium, og som forårsages af et køretøj, der normalt er hjemmehørende på en anden medlemsstats territorium, bliver erstattet — uanset om et sådant køretøj er forsikret — i overensstemmelse med national lovgivning om obligatorisk forsikring,

i betragtning af at det fastsættes i nævnte direktiv, at køretøjer, der normalt er hjemmehørende i et tredjeland, skal behandles som køretøjer, der normalt er hjemmehørende i Fællesskabet, hvis de enkelte forsikringsbureauer for hver medlemsstat i overensstemmelse med bestemmelserne i deres nationale lovgivning om obligatorisk forsikring garanterer skadesbehandling af ulykker på deres territorium, der skyldes brugen af sådanne køretøjer,

i betragtning af at ved at anvende disse bestemmelser har de nationale forsikringsbureauer i medlemsstaterne og de nationale forsikringsbureauer i andre stater indgået adskillige aftaler med henblik på at overholde direktivets bestemmelser, og at disse bureauer efterfølgende har besluttet at lade disse aftaler erstatte af en enkelt aftale, kaldet den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer, som blev underskrevet i Madrid den 15. marts 1991,

i betragtning af at Bureau-Rådet på den generalforsamling, der blev afholdt i Rethymno (Kreta) den 30. maj 2002, besluttede at lade samtlige bestemmelser i fællesoverenskomsten mellem bureauerne og den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer om forbindelserne mellem bureauerne indgå i et enkelt dokument, kaldet de interne bestemmelser,

har de undertegnede bureauer indgået følgende overenskomst:

Artikel 1

De undertegnede bureauer forpligter sig som led i deres gensidige forpligtelser til at overholde både de obligatoriske og de valgfri bestemmelser i de interne bestemmelsers sektion III og i givet fald i sektion II som vedtaget af Bureau-Rådet den 30. maj 2002, hvoraf et eksemplar er vedlagt til denne aftale som tillæg 1.

Artikel 2

De undertegnede bureauer giver gensidig bemyndigelse på egne og medlemmernes vegne til andre deltagende bureauer til at behandle alle krav i mindelighed og at acceptere, at der forkyndes retslige eller udenretslige processer, der kan føre til udbetaling af erstatning som følge af ulykker, der falder inden for disse interne bestemmelsers kontekst og formål.

Artikel 3

Den i artikel 1 nævnte forpligtelse træder i kraft den 1. juli 2003, hvor den erstatter fællesoverenskomsten mellem bureauerne og den multilaterale garantioverenskomst mellem de nationale forsikringsbureauer, som for indeværende binder underskriverne af nærværende overenskomst.

Artikel 4

Denne overenskomst indgås for et ubegrænset tidsrum. De underskrivende bureauer kan imidlertid vælge at udtræde af denne overenskomst ved skriftlig meddelelse til generalsekretæren for Bureau-Rådet, som derefter omgående underretter de øvrige underskrivende bureauer og Europa-Kommissionen. En sådan udtrædelse får virkning tolv måneder efter, at en sådan meddelelse er indgivet. De underskrivende bureauer er i henhold til denne overenskomst og bilagene hertil forpligtet til at indfri samtlige krav i forbindelse med skadesbehandling som følge af ulykker, der forekommer indtil udløbet af den nævnte periode.

Artikel 5

Denne overenskomst er indgået mellem nedennævnte underskrivende bureauer for de territorier, hvor de enkeltvis har kompetence, i form af tre eksemplarer på henholdsvis engelsk og fransk.

Et eksemplar på hvert sprog indleveres til henholdsvis Bureau-Rådets sekretariat, generalsekretariatet for Comité Européen des Assurances og Europa-Kommissionen.

Generalsekretæren for Bureau-Rådet udleverer autoriserede kopier af nærværende aftale til de underskrivende bureauer.

Udfærdiget i Rethymno (Kreta), den 30. maj 2002.

Østrig, for Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, sekretær og direktør

Belgien, for Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, Directeur-Secrétaire Général

Schweiz (og Liechtenstein), for Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, direktør

Cypern, for Motor Insurers' Fund: Aristos Pissiris, direktør, og Andreas Charalambides, direktør/sekretær

Tjekkiet, for Česká Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, direktør

Tyskland, for Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, direktør

Danmark (og Færøerne), for Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, direktør

Spanien, for Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, direktør

Frankrig, for Bureau Central Français: Alain Bouchon, direktør

Finland, for Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, formand, og Ulla Niku-Koskinen, direktør

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Kanaløerne, Gibraltar og Øen Man, for Motor Insurers' Bureau: James Read, direktør

Grækenland, for Motor Insurer's Bureau: Michael Psalidas, formand, og George Tzanis, generalsekretær

Ungarn, for Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, direktør

Kroatien, for Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, direktør

Italien (og Republikken San Marino og Vatikanstaten), for Ufficio Centrale Italiano (U.C.I.): Raffaele Pellino, direktør

Irland, for Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, direktør

Island, for Alþjóðlegar Bifreidatryggingar á Íslandi: Sigmar Ármannsson, direktør

Luxembourg, for Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, generalsekretær

Norge, for Trafikksforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, direktør

Nederlandene, for Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, formand

Portugal, for Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, næstformand, og Antonio Lourenço, medlem

Sverige, for Trafikförsäkringsföreningen: Ulf Blomgren, direktør

Slovakiet, for Slovenská kancelária poisťovateľov: Imrich Fekete, formand, og Lydia Blaeková, direktør

Slovenien, for Slovensko Zavarovalno Zdruenje, GIZ: Tjaša Korbar, kontorchef for Green Card Bureau (på vegne af Mirko Kalua, direktør).

Tillæg 1

INTERN OVERENSKOMST AF »COUNCIL OF BUREAUX«

Formålsparagraf

- (1) Eftersom The Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee af the Economic Commission for Europe of the United Nations i 1949 sendte en anmodning ⁽¹⁾ til medlemslandene om, at forsikrere, der dækkede ansvar overfor tredjemand ved brug af motorkøretøjer, skulle indgå aftaler med henblik på at udarbejde praktiske og ensartede regler til sikring af, at biler ved grænseovergange til andre lande, hvor ansvarsforsikring for motorkøretøjer er lovpligtig, ville være tilstrækkeligt forsikret.
- (2) Eftersom dette forslag gav anledning til, at indførelsen af et ensartet forsikringsdokument var den bedste måde at efterkomme anmodningen, blev grundlæggende principper om indholdet af aftalen mellem forsikrere i samtlige lande formuleret.
- (3) Eftersom teksten i Inter-Bureaux-Aftalen blev vedtaget i november 1951 og herefter dannede grundlag for relationerne mellem forsikrernes repræsentanter fra de lande, der havde reageret positivt på anmodningen.
- (4) Eftersom
 - a) formålet med aftalen, kendt som grønt kort-ordningen, var at lette international kørsel ved at muliggøre forsikreres, for ansvar overfor tredjemand ved brug af motorkøretøjer, opfyldelse af betingelserne, fastsat af det besøgte land, og i tilfælde af uheld at garantere kompensation til skadelidte i overensstemmelse med landets gældende lov og ret
 - b) det internationale motorforsikringskort (»Green Card«), der er officielt anerkendt af regeringer, der har indført United Nations Recommendation, er bevis for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjet nævnt i dette i det besøgte land.
 - c) et nationalt bureau blev oprettet og godkendt i de deltagende lande, hvis formål var at afgive dobbelt garanti til:
 - dennes egen regering for, at udenlandske forsikrere vil overholde gældende lov og ret og kompensere skadelidte i overensstemmelse hermed.
 - bureauet af de besøgte lande, hvor det blev tilkendegivet, at dets medlemmer, der havde tegnet lovpligtige ansvarsforsikring for motorkøretøjer, er indforstået med (garantiordningen) i forbindelse med uheld.
 - d) det som følge af dette almenyttige dobbeltmandat forlanges, at hvert bureau skal have sin egen uafhængige økonomiske struktur baseret på fælles forpligtelser af forsikrere, der er autoriseret til at tegne obligatorisk civil ansvarsforsikring for motorkøretøjer i bureauets eget land, der vil gøre det muligt for bureauet at opfylde sine forpligtelser i henhold til aftaler med andre bureauer.
- (5) Eftersom
 - a) visse lande med henblik på at lette den internationale trafik havde afskaffet kontrollen af grønt kort ved grænsen i kraft af gensidige aftaler bureauer imellem, baseret på motorkøretøjets indregistreringsnummer
 - b) Rådet for Den Europæiske Union ved direktiv af 24. april 1972 ⁽²⁾ meddelte Bureau of Member States slutning af en sådan overenskomst, der hed Supplementary Inter-Bureaux Agreement, hvilken blev underskrevet den 16. oktober 1972
 - c) efterfølgende aftaler baseret på samme principper muliggjorde, at bureauer i andre lande kunne deltage i aftalen. Disse aftaler blev samlet i et dokument, underskrevet den 15. marts 1991 og kaldt The Multilateral Guarantee Agreement.
- (6) Eftersom det er ønskeligt at samle samtlige regler, der regulerer forholdet bureauerne imellem, til et dokument, blev denne interne overenskomst vedtaget af Council of Bureaux ved dennes generalforsamling i Rethymno (Kreta) den 30. maj 2002.

⁽¹⁾ Recommendation nr. 5 adopted on January 1949, superseded by Appendix 2 of the Consolidated Resolution on the Facilitation of Road Transport adopted by the Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the Economic Commission for Europe of the United Nations, the text of which is provided as Annex I.

⁽²⁾ Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse. Teksten er gengivet i bilag II.

SEKTION I

ALMINDELIGE REGLER (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 1

Formålet

Formålet med denne overenskomst er at regulere de gensidige forhold mellem de nationale forsikringsbureauer og således at gennemføre betænkning nr. 5 af 25. januar 1949 godkendt af »The Principal Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the European Economic Commission for the United Nations« med tilføjelse af bilag 2 af »The Consolidated Resolution on the Facilitation of Road Transport« godkendt af »Hovedarbejdsudvalget« ved dets 74. møde den 25.-29. juni 1984 i dennes nuværende form, herefter refereret til som »betænkning nr. 5«.

Artikel 2

Definitioner

For så vidt angår denne overenskomst skal følgende ord og udtryk have den betydning, de nedenfor er tillagt og ingen andre.

1. »National Forsikrers Bureau«, herefter refereret til som »Bureau«, betyder den faglige organisation, der er medlem af »Council of Bureaux« og etableret i hjemlandet i overensstemmelse med betænkning nr. 5.
2. »Forsikrer« betyder et foretagende, der er autoriseret til at handle med lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer.
3. »Medlem« betyder en forsikrer, der er medlem af et bureau.
4. »Repræsentant« betyder et forsikringsselskab eller en person, godkendt af bureauet, der er udpeget af én eller flere forsikrere og etableret i skadelandet med henblik på at behandle og betale for krav, der opstår i forbindelse med uheld, hvor et motorkøretøj er indblandet, og hvor forsikrer har udstedt en forsikring.
5. »Køretøj« betyder et motorkøretøj, der er beregnet til anvendelse på land, dog ikke skinner, samt trailere, uanset om de er tilkoblet eller ej, dog kun hvis en sådan skal omfattes af en lovpligtig forsikring i det land, traileren bliver anvendt.
6. »Skade« betyder en begivenhed, der forårsager tab eller personskade og omfattes af en obligatorisk ansvarsforsikring i skadelandet.
7. »Skadelidte« betyder en person, der er berettiget til at kræve erstatning for skader, forvoldt af et køretøj.
8. »Krav« betyder et eller flere krav fra tredjemand i forbindelse med en skade.
9. »Forsikringspolice« betyder en kontrakt, udstedt af et medlem, der dækker ansvar ved brug af et motorkøretøj.
10. »Forsikringstager« betyder en person, hvis ansvar over for tredjemand er dækket af en forsikringspolice.
11. »Grønt kort« betyder det internationale forsikringscertifikat, der er udformet i overensstemmelse med den model eller de modeller, som er godkendt af Council of Bureaux.
12. »Council of Bureaux« betyder den myndighed, der er ansvarlig for administration og drift af den internationale erstatningsansvarsordning (kendt som »grønt kort-ordningen«), og af hvilken samtlige bureauer skal være medlem.

Artikel 3

Skadebehandling

1. Bureauet skal, så snart det får kendskab til et uheld, sket i dets territorium, hvor et udenlandsk køretøj er indblandet, uden modtagelse af et formelt krav iværksætte undersøgelser for at få klarlagt uheldets nærmere omstændigheder. Bureauet skal straks underrette den forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolice, eller hvis aktuelt det pågældende bureau, om uheldet. En undladelse af at give en sådan meddelelse kan bureauet ikke bebrejdes for.

Hvis en sådan undersøgelse fører til, at forsikrer for det i uheldet indblandede køretøj er identificeret og repræsenteret af en repræsentant, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 4, skal bureauet straks videregive disse oplysninger til repræsentanten til brug ved behandlingen af sagen.

2. Straks ved modtagelse af et krav i forbindelse med et uheld som nævnt ovenfor skal bureauet underrette den godkendte repræsentant, således at kravet kan behandles i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 4. Hvis en sådan repræsentant ikke findes, skal bureauet straks underrette den forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen, eller hvis aktuelt underrette det pågældende bureau, om kravets modtagelse, og at kravet vil blive behandlet af (skadelandets) bureau, eller drage omsorg for, at kravet vil blive behandlet af en navngiven agent.

3. Bureauet er bemyndiget til at indgå udenretsligt forlig eller søge retslig proces i forbindelse med udbetaling af erstatning.

4. Bureauet, der alene har kompetence, skal behandle krav i overensstemmelse med skadelandets lovgivning om placering af ansvar, bestemmelser om lovpligtig forsikring og kompensation til skadelidte på bedste måde på vegne af forsikrer, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen og, hvis relevant, bureauet.

Bureauet alene har kompetence til at fortolke sit eget lands lovgivning (også når der henvises til et andet lands lovgivning) samt at afgøre kravene. I overensstemmelse med dette skal bureauet på specifik anmodning fra forsikrer eller bureauet give underretning inden endelig afgørelse.

5. Hvis det påtænkte erstatningsbeløb overstiger det maksimumsbeløb, der er fastsat for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i skadelandet, skal bureauet rådføre sig med forsikrer for så vidt angår den del af kravet, der overstiger maksimumsbeløbet. Forsikrers samtykke påkræves ikke, hvis bureauet i overensstemmelse med gældende lovgivning er forpligtet til at respektere et højere maksimumsbeløb som følge af kontraktmæssige betingelser i forbindelse med forsikring for ansvar, der måtte opstå ved anvendelse af motorkøretøjer i skadelandet.

6. Bureauet må ikke på egen hånd uden skriftligt samtykke fra forsikrer eller det pågældende bureau tillade eller foranledige, at et krav bliver behandlet af en agent, som i kraft af en kontraktlig forpligtelse er økonomisk interesseret i kravet. Hvis bureauet alligevel gør det, uden et sådant samtykke, skal retten til refusion begrænses til halvdelen af det beløb, der ellers skulle have været refunderet.

Artikel 4

Repræsentanter

1. Under hensyntagen til aftaler med andre bureauer og/eller nationale regler skal hvert bureau fastsætte betingelser for godkendelse, afslag eller afskedigelse af repræsentanter i sit eget land.

Dog skal godkendelsen ske automatisk, hvis anmodningen kommer fra et medlem af et andet bureau, der ønsker, at dets afdeling i det andet land skal være repræsentant, under forudsætning af at afdelingen er godkendt til drive forsikringsvirksomhed i forbindelse med ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

2. Bureauer fra EØS-medlemsstater påtager sig som repræsentanter i eget land at godkende handling-selskaber, der i forvejen er godkendt til at repræsentere forsikrere fra andre medlemmer fra EØS iht. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF⁽¹⁾. Godkendelsen kan ikke trækkes tilbage, så længe repræsentanten forbliver handling-selskab, jf. ovennævnte direktiv, medmindre dette groft har misligholdt sine forpligtelser under denne artikel.

3. Bureauet alene skal have bemyndigelsen til, på anmodning fra sine medlemmer, at sende ansøgning om godkendelse af repræsentanten til et andet bureau. Denne anmodning skal sendes pr. fax eller e-post tillige med dokumentation for, at den påtænkte repræsentant har accepteret nominationen.

Det pågældende bureau skal acceptere eller afvise anmodningen inden 3 måneder efter modtagelsen og meddele afgørelsen samt ikrafttrædelsesdato til det afsendende bureau samt den påtænkte repræsentant. Hvis godkendelsen udebliver, antages det, at anmodningen er godkendt efter fristens udløb.

4. Repræsentanten skal behandle alle krav i overensstemmelse med gældende lovgivning om erstatning, ansvar og lovpligtig forsikring i skadelandet på vegne af det godkendende bureau samt forsikrer, der har anmodet om godkendelse, som følge af uheld, hvor køretøjer, forsikret hos forsikrer, er indblandet.

Når de påtænkte skadeudbetalinger overstiger den i skadelandets nævnte lovgivning om lovpligtig motoransvarsforsikring, men er dækket under policebetingelserne, skal repræsentanten rette sig efter artikel 3, stk. 5.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65.

5. Bureauet, der har godkendt anmodning om repræsentantskab, skal anerkende, at repræsentanten er enerådig om at behandle og udbetale krav i det anmodende bureaus navn og på vegne af forsikrer, der har anmodet om godkendelse. Bureauet skal underrette skadelidte om dennes egenskab og skal til repræsentanten videregive oplysninger om disse krav. Dog kan bureauet på et hvilken som helst tidspunkt, og uden at redegøre herfor, overtage behandlingen og udbetalingen af disse krav fra en repræsentant.

6. Uanset årsagen til, at bureauet, der har godkendt anmodning om repræsentantskabet, i stedet for en repræsentant skal kompensere skadelidte, skal refusion foretages af bureauet, der har indsendt anmodning om godkendelse af repræsentanten i overensstemmelse med reglen i artikel 5.

7. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, er repræsentanten fritstillet med hensyn til at aftale betingelser for udbetaling af erstatning til skadelidte samt handling-fee med forsikrer, der har anmodet om godkendelse af repræsentanten. Denne aftale kan ikke gøres gældende mod bureauer.

Hvis en repræsentant ikke er i stand til at indhente erstatning for forudbetalinger, der er foretaget i henhold til betingelserne i artikel 4, stk. 4, på vegne af forsikrer, der har anmodet om godkendelse af repræsentanten, skal erstatningen betales af det bureau, der har foretaget godkendelsen. Dette bureau skal efterfølgende godtgøres af det bureau, som forsikrer er medlem af, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 5.

8. Når et bureau modtager underretning om, at et medlem har besluttet at afskedige en repræsentant, skal bureauet, der har godkendt anmodningen, underrettes. Sidstnævnte bureau er fritstillet med hensyn til fastsættelse af datoen for ophør af godkendelsen.

Når et bureau, der har godkendt anmodningen om repræsentantskabet, beslutter at tilbagekalde sin godkendelse, eller når repræsentanten beslutter at trække sin godkendelse tilbage, skal bureauet, der har indsendt anmodning om godkendelse, underrettes. Tidspunktet for ophør af godkendelsen skal ligeledes meddeles.

Artikel 5

Godtgørelsesbetingelser

1. Når et bureau eller repræsentanten, godkendt til skadebehandling, har afviklet samtlige krav i forbindelse med et uheld, skal kravet om refusion, inden for et år efter den sidste udbetaling til skadelidte, sendes pr. fax eller e-post til det medlem af bureauet, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspolisen eller, hvis relevant, til bureauet, specificeret som følgende:

1.1. Beløb, der blev udbetalt til skadelidte som følge af et forlig eller rettens kendelse.

1.2. Beløb, der blev anvendt til undersøgelse og fastsættelse af kravet samt udgifter i forbindelse med retshandlinger, under forudsætning af at disse udgifter under tilsvarende omstændigheder også skulle betales af en forsikrer i skadelandet.

1.3. Behandlingsgebyr til dækning af andre omkostninger i overensstemmelse med regler, godkendt af Council of Bureaux.

Når krav i forbindelse med et uheld er forsvaret således, at ingen udbetaling fandt sted, kan beløb nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.2, samt minimumsbehandlingsgebyr nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.3, ovenfor opkræves.

2. Kravet om refusion skal betales i modtagerens egen mønt og i dets eget hjemland uden udgift for modtageren inden for 2 måneder efter datoen for fremsættelse af krav om refusion. Ved udløbet af denne frist forrentes refusionskrav med 12 % p.a. fra datoen for fremsættelse af kravet indtil beløbets modtagelse.

Kravet om refusion kan fremsættes i landets egen mønt, men betalbar i euro, til den kurs, der var gældende ved fremsættelsen af refusionskravet.

3. Under ingen omstændigheder kan kravet om refusion indeholde betaling af bøder, kaution eller anden økonomisk straf, pålagt forsikringstageren, der ikke dækkes af en forsikring mod civilt ansvar i forbindelse med anvendelsen af motorkøretøjer i skadelandet.

4. Dokumentation for, at erstatningen er betalt til skadelidte, skal på forlangende sendes prompte, men uden at forsinke refusionen.

5. Refusion for udlæg nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.1, og artikel 5, stk. 1, punkt 1.2, ovenfor kan kræves betalt, selvom bureauet ikke er færdig med at betale samtlige krav i forbindelse med uheldet. Behandlingsgebyr nævnt i artikel 5, stk. 1, punkt 1.3, ovenfor kan kræves betalt, hvis hovedstolen overstiger det af Council of Bureaux fastsatte beløb.

6. Hvis sagen genoptages efter modtagelse af refusion, skal handlingsgebyret for yderligere krav, hvis det er aktuelt, beregnes i overensstemmelse med det beløb, der var gældende ved sagens genoptagelse.

7. Hvis ingen krav fremsættes i forbindelse med et uheld, kan handlingsgebyr ikke kræves betalt.

*Artikel 6***Garantipligt**

1. Hvert bureau skal garantere sine medlemmers opfyldelse af krav om refusion, jf. artikel 5, fremsat af skadelandets bureau eller dennes agent.

Hvis et medlem undlader at betale refusionskrav inden for to måneder, jf. artikel 5, skal medlemmets bureau foretage udbetalingen i overensstemmelse med betingelserne nedenunder ved modtagelsen af en garantipåberåbelse fra skadelandets bureau eller agent, godkendt af dette bureau.

Garantibureauet skal foretage udbetalingen inden for én måned. Ved udløbet af denne frist skal der pålægges morarenter a 12 % p.a., beregnet fra datoen for garantipåberåbelse, og indtil beløbet modtages af modtagerens bank.

Garantipåberåbelse skal foretages ved fax eller e-post inden for 12 måneder efter datoen for fremsættelsen af kravet om refusion, jf. artikel 5. Ved udløbet af denne frist og uden præjudice for yderligere renter er bureauets ansvar som garant begrænset til renter i 12 måneder a 12 % p.a.

Garantipåberåbelse, foretaget senere end 2 år efter datoen for refusionskravet, er ugyldig.

2. Hvert bureau garanterer for, at dets medlemmer instruerer sine repræsentanter, for hvem der er anmodet om godkendelse til at behandle krav, jf. første afsnit af artikel 4, stk. 4, om at videresende alle dokumenter om alle krav til skadelandets bureau eller sin repræsentant.

SEKTION II

SPECIFIKKE REGLER OM KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD MELLEM BUREAUERNE MED HJEMMEL I GRØNT KORT-AFTALEN (VALGFRI REGLER)

Reglerne i denne sektion finder anvendelse, når det kontraktmæssige forhold bureauerne imellem har hjemmel i grønt kort-aftalen.

*Artikel 7***Udstedelse af grønt kort**

1. Hvert bureau er ansvarlig for trykning af grønne kort eller bemyndigelse af sine medlemmer til at trykke disse.

2. Hvert bureau skal bemyndige sine medlemmer til at udstede grønne kort til deres forsikrede for motorkøretøjer, der er registreret i de lande, for hvilke bureauet er ansvarlig.

3. Medlemmer af bureauet kan bemyndiges af bureauet til at udstede grønne kort til deres forsikrede i et hvilket som helst land, hvor der ikke er et bureau, forudsat medlemmet er etableret i det pågældende land. Denne bestemmelse er begrænset til motorkøretøjer, der er registreret i de pågældende lande.

4. Alle grønne kort anses for at være gyldige i mindst femten dage fra udstedelsesdato. I tilfælde, hvor et grønt kort er udstedt for en mindre periode, skal bureauet, der har godkendt udstedelsen af det grønne kort, garantere dækning til bureauet i de lande, hvor det grønne kort er gyldigt i mindst femten dage fra udstedelsesdato.

5. Hvis overenskomsten mellem to bureauer er annulleret iht. artikel 16, stk. 3, punkt 3.5, skal samtlige grønne kort, udstedt under bureauernes bemyndigelse og til anvendelse i hinandens territorier, betragtes som ugyldige fra datoen for annulleringens gennemførelse.

6. Hvis overenskomsten er annulleret eller suspenderet iht. artikel 16, stk. 3, punkt 3.6, skal gyldigheden af resterende periode på det grønne kort, udstedt i det pågældende bureaus navn til anvendelse i deres respektive territorier, afgøres af Council of Bureaux.

*Artikel 8***Bekræftelse af gyldigheden af et grønt kort**

Anmodning om bekræftelse af gyldigheden af et identificeret grønt kort, afsendt pr. fax eller e-post af skadelandets bureau eller dets repræsentant til det bureau, der har udstedt det grønne kort, skal besvares definitivt inden for 3 måneder efter anmodningen. Hvis responsen udebliver efter fristens udløb, skal det grønne kort anses for at være gyldigt.

*Artikel 9***Falske, uautoriserede eller ulovligt ændret grønne kort**

Alle grønne kort, der giver sig ud for at være udstedt under et bureaus autoritet og præsenteret i et andet land, hvor en sådan er gyldig, skal garanteres af bureauet, der har udstedt dette, uanset om det grønne kort er falsk, uautoriseret eller ulovligt ændret.

Bureauets garanti skal dog betragtes som uanvendelig, hvis det grønne kort omhandler et køretøj, der ikke er registreret i det pågældende lands bureau, med undtagelse af reglerne i artikel 7, stk. 3.

SEKTION III

SPECIFIKKE REGLER OM KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD BUREAUERNE IMELLEM, BASERET PÅ ANTAGET FORSIKRINGSDÆKNING (VALGFRI REGLER)

Reglerne i denne sektion omhandler forhold mellem bureauerne, hvor forsikringsdækning er antaget, dog med visse undtagelser.

*Artikel 10***Bureauernes forpligtelser**

Bureauer omfattet af denne sektion skal, på grundlag af fuld gensidighed, garantere for refusion af samtlige udgifter nævnt i denne overenskomst i forbindelse med uheld i hinandens territorier, der involverer et køretøj, der er hjemmehørende hos det ene af bureauerne, uanset om køretøjet er forsikret eller ej.

*Artikel 11***Begrebet hjemmehørende**

1. Begrebet hjemmehørende i territorium, tilhørende et land, hvor et køretøj hører hjemme, er afgjort på grundlag af et af følgende kriterier:
 - 1.1. Territorium, tilhørende et land, hvis nummerplader køretøjet er forsynet med.
 - 1.2. I tilfælde af køretøjer, for hvilke registrering ikke påkræves, men som er forsynet med en forsikringsnummerplade eller andet tegn analogt med nummerplader, da territorium af landet, der har udstedt tegnet eller forsikringsnummerplader.
 - 1.3. I tilfælde, hvor motorkøretøjet ikke kræves forsynet med forsikringsplader, nummerplader eller andet identifikationstegn, da territorium af landet, hvor personen, der har køretøjet i sin varetægt, har permanent ophold.
2. I tilfælde af, at et køretøj med nummerpladepligt er uden nummerplader, eller er forsynet med nummerplader, der ikke er lovligt udstedt til dette, involveres i et uheld, skal territorium af det land, hvor uheldet opstår, betragtes som det land eller territorium, køretøjet er hjemmehørende i med hensyn til krav, der opstår i forbindelse med uheldet.

*Artikel 12***Undtagelser**

Reglerne i denne sektion er ikke anvendelige for følgende:

1. Køretøjer, registreret i andre end de lande, hvis bureauer omfattes af denne sektion, og for hvilke et grønt kort er udstedt af et medlem af et sådant bureau. I tilfælde af et uheld, der involverer et køretøj, for hvilket et sådant grønt kort er udstedt, skal det pågældende bureau rette sig efter reglerne i sektion II.
2. Køretøjer, der tilhører visse personer, registreret i et land, der har udpeget en myndighed eller et erstatningsorgan som ansvarlig for kompensation til skadelidte i overensstemmelse med gældende regler i skadelandet.
3. Bestemte køretøjer eller køretøjer, forsynet med særlige nummerplader, hvis anvendelse i international trafik er betinget af, at køretøjet forsynes med et gældende grønt kort eller grænseforsikring i henhold til gældende lovgivning i det besøgte land.

En oversigt over køretøjer nævnt i artikel 12, stk. 2, og artikel 12, stk. 3, tillige med en oversigt over myndigheder udpeget i andre lande skal udarbejdes af hvert lands bureauer og meddeles Council of Bureaux.

*Artikel 13***Bekræftelse af territorium, køretøjet er hjemmehørende i**

Anmodning om bekræftelse af territorium, et køretøj er hjemmehørende i, afsendt pr. fax eller e-post af skadelandets bureau eller dennes repræsentant til et bureau eller dennes repræsentant, skal besvares definitivt inden for 3 måneder. Hvis responsen udebliver efter fristen, antages det, at køretøjet er hjemmehørende i bureauets territorium.

*Artikel 14***Varighed af garanti**

Bureauerne må afgrænse varighed af garanti iht. artikel 10 for følgende:

1. Køretøjer, forsynet med midlertidige nummerplader, hvis format i forvejen er meddelt Council of Bureaux. I disse tilfælde er garantiperioden 12 måneder efter den udløbsdato, der står på nummerpladerne.
2. Andre køretøjer, omfattet af gensidige aftaler indgået med andre bureauer og meddelt Council of Bureaux.

*Artikel 15***Unilateral anvendelse af garantiordningen iht. antaget forsikringsdækning**

Under hensyntagen til lovmæssige forhindringer må bureauer indgå gensidige aftaler om unilateral anvendelse af denne sektion.

SEKTION IV

REGLER OM AFTALER INDGÅET NATIONALE BUREAUER IMELLEM (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)*Artikel 16***Bilaterale aftaler — bestemmelser**

1. Bureauer må indgå bilaterale aftaler, hvor de forpligter sig til inden for gensidige relationer at rette sig efter denne interne overenskomsts såvel obligatoriske som valgfri regler.
2. Sådanne aftaler skal udarbejdes i triplo af de deltagende bureauer, hvor hver beholder et eksemplar. Det tredje eksemplar sendes til Council of Bureaux, der efter aftale med parterne skal meddele datoen for ikrafttrædelse af aftalen.
3. Sådanne aftaler skal indeholde følgende klausuler:
 - 3.1. Identitet af bureauerne, der har indgået aftalen, deres status som medlemmer af Council of Bureaux samt territorium, for hvilke de er kompetente.
 - 3.2. At aftalens parter forpligter sig til at overholde de obligatoriske regler i denne overenskomst.
 - 3.3. At aftalens parter forpligter sig til at overholde de valgfri bestemmelser, som parterne har valgt og er enige om.
 - 3.4. Gensidig myndighed, uddelt af aftalens parter i eget navn og på vegne af sine medlemmer, til at indgå udenretsligt forlig eller søge retslig proces, der kan føre til udbetaling af kompensation i forbindelse med et uheld, der omfattes af denne overenskomst.
 - 3.5. Tidsmæssig ubegrænset gyldighed af aftalen, dog har hver af aftalens parter ret til at opsiges aftalen med 12 måneders varsel, der skal meddeles den anden part samt Council of Bureaux.
 - 3.6. Automatisk ophør eller suspension af aftalen, hvis en af aftalens parter bliver suspenderet af eller ophører med at være medlem af Council of Bureaux.
4. En model af denne aftale er vedlagt (bilag III).

*Artikel 17***Undtagelse**

1. Som fravigelse fra artikel 16 skal bureauer af medlemsstater af EØS i overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 72/166/EØF tilkendegive accept af denne interne overenskomst ved en multilateral aftale, hvis ikrafttrædelsesdato fastsættes af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i samarbejde med Council of Bureaux.
2. Bureauer fra ikke-medlemsstater af EØS må forpligte sig til denne multilaterale aftale ved at respektere betingelserne, fastsat af det kompetente udvalg, anerkendt i forfatning af The Council of Bureaux.

SEKTION V

FREM GANGSMÅDE VED ÆNDRING AF DEN INTERNE OVERENSKOMST (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 18***Fremgangsmåde**

1. Alle ændringer til denne overenskomst er underlagt The General Assembly of The Council of Bureaux's kompetence ene og alene.
2. Fravigelse fra ovenstående:
 - a) alle ændringer til bestemmelserne, nævnt i sektion III, er underlagt udvalget, anerkendt i Council of Bureauxs forfatning ene og alene. Disse bestemmelser er bindende for bureauer, der ikke er medlemmer af udvalget, men har valgt at følge bestemmelsen i sektion III i kontraktmæssige aftaler med andre bureauer, og
 - b) alle ændringer til artikel 4, stk. 2, er underlagt bureauer fra EØS' eksklusive kompetence.

SEKTION VI

VOLDGIFT (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 19***Klausul om voldgift**

Ethvert stridsspørgsmål vedrørende denne overenskomst skal udredes ved voldgift i overensstemmelse med gældende voldgiftsregler, fastsat af UNCITRAL (United Nations Commission on International Trade Law).

The Council of Bureaux skal afgøre voldgiftsmændene honorar samt erstatningsberettigede omkostninger.

Ansvar for udnævnelse af voldgiftsmænd beror hos President of The Council of Bureaux eller i dennes fravær hos The Chairman of the Nomination Committee.

Voldgiftsretten skal bestå af tre voldgiftsmænd.

Voldgiftsrettens forhandlingsprotokol skal foregå på engelsk og fransk.

SEKTION VII

IKRAFTTRÆDELSE (OBLIGATORISKE REGLER)*Artikel 20***Ikrafttrædelse**

Denne overenskomst træder i kraft den 1. juli 2003 og erstatter samtlige Uniform Agreements og Multilateral Guarantee Agreements bureauerne imellem.

BILAG

Bilag I: Betænkning nr. 5

Bilag II: Direktiv af 24. april 1972 (72/166/EØF)

Bilag III: Modellen af overenskomst mellem bureauerne.

Bureau

Medlem af Council of Bureaux

og

Bureau

Medlem af Council of Bureaux

Forpligter sig herved til at overholde de obligatoriske bestemmelser i den interne overenskomst, der blev vedtaget på Council of Bureaux' generalforsamling den 30. maj 2002 og at overholde de valgfrie regler i sektion Denne forpligtelse gælder ligeledes eventuelle senere ændringer af den nævnte interne overenskomst.

Herved meddeles gensidig tilladelse til at søge retslig proces eller indgå udenretsligt forlig, der kan forventes at føre til udbetaling af erstatning, eller at søge mindeligt forlig for eventuelle krav som følge af skader inden for den interne overenskomst.

Denne aftale er tidsubegrænset. En af parterne kan dog vælge at opsige aftalen med tolv måneders varsel. Opsigelsen skal indgives samtidig til den anden part i aftalen og til generalsekretæren for Council of Bureaux.

Det aftales derudover, at aftalen automatisk ophæves eller suspenderes, hvis en af parterne ophører med at være medlem af Council of Bureaux, eller medlemskabet heraf suspenderes.

Denne aftales ikrafttrædelsesdato meddeles til parterne af generalsekretæren for Council of Bureaux, når denne har modtaget et eksemplar, der er underskrevet af begge parter.

Tillæg 2

LISTE OVER UNDTAGELSER

ØSTRIG

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

BELGIEN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SCHWEIZ (og LIECHTENSTEIN)

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

CYPERN

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker og andet militært og civilt personale, der er omfattet af internationale aftaler.

TJEKKIET

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

TYSKLAND

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

DANMARK (og FÆRØERNE)

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

FRANKRIG (og MONACO)

Militærkøretøjer, der er omfattet af internationale aftaler.

FINLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND (samt KANALØERNE, GIBALTAR og ØEN MAN)

NATO-køretøjer, der er omfattet af London-konventionen af 19. juni 1951 og Paris-protokollen af 28. august 1952.

GRÆKENLAND

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader. (Gældende for ulykker, der forekommer fra og med den 1. oktober 1993).
2. Køretøjer, der tilhører mellemstatslige organisationer (grønne plader — med bogstaverne »CD« og ΔΣ efterfulgt af registreringsnummeret).

3. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker samt militært og civilt personale i NATO (gule plader — med bogstaverne »EA« efterfulgt af registreringsnummeret).
4. Køretøjer, der tilhører Grækenlands væbnede styrker (nummerplader med bogstaverne »ES«).
5. Køretøjer, der tilhører de allierede styrker i Grækenland (nummerplader med bogstaverne »AFG«).
6. Køretøjer med testplader (hvide plader — med bogstaverne »ΔOK« efterfulgt af fire tal, som er registreringsnummeret).

UNGARN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

ITALIEN (og Republikken SAN MARINO og VATIKANSTATEN)

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.
2. Køretøjer, der tilhører de væbnede styrker og andet militært og civilt personale, der er omfattet af internationale aftaler (for eksempel AFI-pladen og internationale organisationer som NATO).
3. Køretøjer uden nummerplader (særlig motordrevne cykler).
4. Landbrugsmaskiner (for eksempel traktorer, påhængsvogne og øvrige køretøjer, der specifikt er beregnet til landbrug).

IRLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

ISLAND

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

LUXEMBOURG

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

NORGE

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

NEDERLANDENE

1. Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader. (Gældende for ulykker, der forekommer fra og med den 1. oktober 1993).
2. Private køretøjer, der tilhører Nederlandenes militære personale og deres familier, som er udstationeret i Tyskland.
3. Køretøjer, der tilhører Tysklands militære personale, som er udstationeret i Nederlandene.
4. Køretøjer, der tilhører personer, som er tilknyttet hovedkvarteret for de allierede styrker i Centraleuropa.
5. Tjenestekøretøjer for NATO's bevæbnede styrker.

PORTUGAL

1. Landbrugsmaskiner og motordrevet mekanisk udstyr, hvortil Portugals lovgivning ikke kræver registrering.
2. Køretøjer, der tilhører fremmede stater og internationale organisationer, som Portugal er medlem af: (hvide plader — røde tal, begynder med bogstaverne »CD« eller »FM«).
3. Køretøjer, der tilhører den portugisiske stat: (sorte plader — hvide tal, begynder med bogstaverne »AM«, »AP«, »EP«, »ME«, »MG« eller »MX« afhængigt af det relevante departement).

SVERIGE

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SLOVAKIET

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

SLOVENIEN

Køretøjer med midlertidige nummerplader, der er involveret i en ulykke mere end tolv måneder efter den udløbsdato, der er angivet på de midlertidige nummerplader.

Tillæg 3

SUSPENSIVE BESTEMMELSER**FRANKRIG**

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Bureau Central Français, før de franske reguleringsbestemmelser er blevet ændret, således at der sikres overholdelse heraf, eller der er indgået aftale om anvendelse.

ITALIEN

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Ufficio Centrale Italiano (UCI), før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Italien, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.

PORTUGAL

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Gabinete Português de Carta Verde, før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Portugal, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.

SCHWEIZ

Bestemmelsen i artikel 11, stk. 2, i de interne bestemmelser finder ikke anvendelse på Swiss National Bureau of Insurance, før de reguleringsbestemmelser, der er gældende i Schweiz, er blevet ændret i henhold til gældende fællesskabsret, således at der sikres overholdelse heraf.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juli 2003

om forlængelse af det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF

(meddelt under nummer K(2003) 2692)

(EØS-relevant tekst)

(2003/565/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/68/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF kan en medlemsstat i et tidsrum på 12 år fra datoen for meddelelsen af samme direktiv tillade markedsføring på sit område af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktive stoffer, som ikke er opført i bilag I til direktivet, og som allerede var på markedet to år efter meddelelsen af direktivet, mens disse stoffer gradvis undersøges som led i et arbejdsprogram.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1112/2002 ⁽³⁾ indeholder de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF. Dette program er stadig i gang, og det har endnu ikke været muligt at afslutte beslutningstagningen for en række aktive stoffers vedkommende.
- (3) Kommissionen fremlagde sin situationsrapport den 26. juli 2001 ⁽⁴⁾. Den konkluderede, at der ikke var gjort så store fremskridt som oprindeligt forventet, og at fristen derfor burde forlænges for de aktive stoffer, for hvis vedkommende industrien har forpligtet sig til yderligere forberedelse af de nødvendige dossierer inden for de fastsatte frister.

- (4) For disse aktive stoffer bør det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, forlænges for at give mulighed for indsendelse af dossierer og for en vurdering af dem.
- (5) Denne forlængelse påvirker ikke muligheden for at optage eller ikke optage individuelle aktive stoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF, jf. artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, i det pågældende direktiv.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det tidsrum på 12 år, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, forlænges indtil den 31. december 2008 for de aktive stoffer, der er opført i bilaget til denne beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 177 af 16.7.2003, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 14.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 444 endelig.

BILAG

LISTE OVER AKTIVE STOFFER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 1

A. Kemiske aktive stoffer

(2E,13Z)-Octadecadien-1-yl acetat	5-Decen-1-ol
(3E,13Z)-Octadecadien-1-yl acetat	5-Decen-1-ylacetat
(3Z,13Z)-Octadecadien-1-yl acetat	6-Benzyladenin
(7E,9E)-Dodecadienylacetat	Eddikesyre
(7E,9Z)-Dodecadienylacetat	Aluminiumammoniumsulfat
(7Z,11E)-Hexadecadien-1-yl acetat	Aluminiumphosphid
(7Z,11Z)-Hexadecadien-1-yl acetat	Aluminiumsulfat
(9Z,12E)-Tetradecadien-1-yl acetat	<i>Inden for kategorien aminosyrer følgende:</i>
(E)-11-Tetradecenylacetat	Gamma-aminosmørsyre
(E)-8-Dodecenylacetat	L-glutaminsyre
(E,E)-8,10-Dodecadien-1-ol	L-tryptophan
(E/Z)-8-Dodecenylacetat	
(E/Z)-9-Dodecen-1-ol	Ammoniumacetat
(E/Z)-9-Dodecenylacetat	Ammoniumcarbonat
(Z)-11-Hexadecen-1-ol	Anthraquinon
(Z)-11-Hexadecen-1-yl acetat	Azadirachtin
(Z)-11-Hexadecenal	Benolie
(Z)-11-Tetradecen-1-yl acetat	Brodifacoum
(Z)-13-Hexadecen-11-ynyl acetat	Bromadiolon
(Z)-13-Octadecenal	Calciumcarbid
(Z)-7-Tetradecenal	Calciumchlorid
(Z)-8-Dodecenol	Carbondioxid
(Z)-8-Dodecenylacetat	Chitosan
(Z)-9-Dodecenylacetat	Chloralose
(Z)-9-Hexadecenal	Chlorphacinon
(Z)-9-Tetradecenylacetat	cis-Zeatin
(Z,Z,Z,Z)-7,13,16,19-Docosatetraen-1-yl isobutyrat	Citronellol
1,4-Diaminobutan (Putrescin)	Citrusekstrakt
1,7-Dioxaspiro-5,5-undecan	Cystein
1-Decanol	Denathoniumbenzoat
1-Naphtylacetamid	Didecyl-dimethylammoniumchlorid
1-Naphthyldedikesyre	Difenacoum
1-Naphthyldedikesyreethylester	Dodecan-1-yl-acetat
1-Tetradecanol	Dodecylalkohol
2,6,6-Trimethylbicyclo(3.1.1)hept-2-en-4-ol	EDTA og salte deraf
2-Naphtyloxyacetamid	Ethanol
2-Naphtyloxydedikesyre	Ethoxyquin
2-Phenylphenol (inkl. natriumsalt)	Ethylen
3,7,11-Trimethyl-1,6,10-dodecatrien-3-ol (Nerolidol)	Farnesol/(Z,E)-3,7,11-trimethyl-2,6,10-dodecatrien-1-ol
3,7-Dimethyl-2,6-octadien-1-ol (Geraniol)	

Inden for kategorien fedtsyrer følgende:

Decansyre
Methylestere af fedtsyrer
Kaliumsalt af fedtsyrer
Heptansyre
Octansyre
Oliesyre
Pelargonsyre

Fedtalkoholer

Folinsyre

Formaldehyd

Myresyre

Hvidløgsekstrakt

Gelatine

Gibberellinsyre

Gibberellin

Glutaraldehyd

Ekstrakt af grapefrugtkerner

Hydrogenperoxid

Hydrolyseret protein

Indolyddikesyre

Indolyismørsyre

Jernsulfat

Kaolin

Kieselgur (infusoriejord)

Lecithin

Calciumpolysulfid

Magnesiumphosphid

Maltodextrin

Morgenfrueekstrakt

Methylnonylketon

Ekstrakt af Mimosa Tenuiflora

Nikotin

Paraffinolie

Peber

Pereddikesyre

Jordolie

Phoxim

Inden for kategorien planteolier følgende:

Solbærblomstolie
Citronelleolie
Nellikeolie
Daphneolie
Æterisk olie (Eugenol)
Æteriske olier

Eucalyptusolie

Guaiaac Wood oil

Hvidløgsolie

Citrongræsolie

Merianolie

Olivenolie

Orangeolie

Fyrrenålsolie

Rapsolie

Sojaolie

Olie af grøn mynte

Solsikkeolie

Timianolie

Ylang-ylang-olie

Kaliumhydrogencarbonat

Kaliumpermanganat

Pyrethriner

Kvartssand

Kvassia

Inden for kategorien repellenter (lugt), animalske eller vegetabiliske, følgende:

Blodmel

Æteriske olier

Fedtsyrer, fiskeolie

Fiskeolie

Fårefedt

Tallolie

Rå tallolie

Rotenon

Havalgeekstrakt

Alger

Natriumaluminiumsilikat

Natriumhydrogencarbonat

Natriumhypochlorit

Natriumlaurylsulfat

Natriummetabisulphit

Natrium-p-toluensulfonchloramid

Svovl og svovldioxid

Svovlsyre

Tricalciumphosphat

Trimethylaminhydrochlorid

Urea

Hvedegluten

Zinkphosphid

B. Mikroorganismer

Bacillus sphaericus	Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis virus
Bacillus thuringiensis, underart aizawai	Phlebiopsis gigantea
Bacillus thuringiensis, underart israelensis	Streptomyces griseoviridis
Bacillus thuringiensis, underart kurstaki	Trichoderma harzianum
Bacillus thuringiensis, underart tenebrionis	Trichoderma polysporum
Beauveria bassiana	Trichoderma viride
Beauveria brongniartii (syn. B. tenella)	Verticillium dahliae
Cydia pomonella granulosus virus	Verticillium lecanii
Metarhizium anisopliae	

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juli 2003

om det finansielle bidrag til foranstaltninger, som medlemsstaterne har planlagt for 2003 til gennemførelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordningerne for den fælles fiskeripolitik

(meddelt under nummer K(2003) 2693)

(2003/566/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 2001/431/EF af 28. maj 2001 om tilskud fra Fællesskabet til bestemte udgifter, som medlemsstaterne afholder til iværksættelse af kontrol-, inspektions- og overvågningsordninger for den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige har forelagt Kommissionen fiskerikontrolprogrammer for perioden 1. januar 2001 til 31. december 2003. Sammen med programmerne blev der forelagt ansøgninger om tilskud til dækning af de udgifter, som skal afholdes til programmerne. Medlemsstaterne har indgivet ajourførte ansøgninger for 2003.

(2) Fællesskabet kan yde tilskud til finansieringsansøgninger vedrørende foranstaltningerne omhandlet i artikel 2 i beslutning 2001/431/EF. Under hensyntagen til bl.a. bestemmelserne indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 ⁽²⁾ prioriteres foranstaltninger, der drejer sig om udvidelse af det satellitbaserede overvågningssystem (FOS) til også at omfatte fartøjer på under 24 m, gennemførelse af pilotprojekter for elektronisk informationsoverførsel eller telemåling af fiskerfartøjer samt uddannelse af nationalt personale.

(3) Størrelsen af EF's tilskud til hver foranstaltning, betingelserne for refusion af udgifterne og de samlede tilskudsberettigede udgifter for 2003 for hver medlemsstat til hver foranstaltning bør fastsættes.

(4) For at fremme udvidelsen af det satellitbaserede overvågningssystem til også at omfatte fartøjer på mellem 18 og 24 m bør EF-tilskudssatsen hæves til over 50 % af de tilskudsberettigede udgifter under overholdelse af loftet fastsat i artikel 11 i beslutning 2001/431/EF.

(5) I henhold til artikel 15 i beslutning 2001/431/EF skal medlemsstaterne afholde deres planlagte udgifter i løbet af et år regnet fra indgåelsen af den retlige og finansielle forpligtelse. Forpligtelsen skal indgås senest i det kalenderår, der følger efter meddelelsen af Kommissionens beslutning.

(6) I henhold til artikel 17, stk. 1, i beslutning 2001/431/EF skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen deres ansøgninger om udgiftsrefusion senest den 31. maj i året efter det år, hvor udgifterne blev godkendt.

(7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved denne beslutning fastsættes for 2003 de tilskudsberettigede udgifter for hver medlemsstat, EF-tilskudssatserne og de betingelser, tilskuddet kan ydes på, hvis de tilskudsberettigede udgifter reelt er anvendt til gennemførelse af fiskerikontrolprogrammer.

Artikel 2

Tilskuddet til dækning af udgifter til indsættelse af det edb-udstyr og oprettelse af de datanet, der er nødvendige for informationsudvekslingen i forbindelse med kontrollen, kan højst andrage 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag I.

Artikel 3

Tilskuddet til dækning af udgifter til forsøg med og ibrugtagning af nye teknologier til forbedring af overvågningen af fiskeriet, undtagen de i artikel 4 og 5 fastsatte tilskud, kan højst andrage 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag II.

⁽¹⁾ EFT L 154 af 9.6.2001, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Artikel 4

Tilskuddet til dækning af udgifter til investeringer i udvidelsen af det satellitbaserede overvågningssystem, så det også kommer til at omfatte fartøjer med en længde overalt på mellem 18 og 24 m, kan højst andrage 100 % af de tilskudsberettigede udgifter under overholdelse af nedenstående betingelser og inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag III:

- de maksimalt tilladelige udgifter til erhvervelse af satellitsporingsanordninger installeret på EF-fiskerfartøjer kan ikke overstige 4 500 EUR pr. fartøj
- tilskuddet til erhvervelse af disse satellitsporingsanordninger nedsættes til højst 50 % for den del af udgifterne, der overstiger 1 500 EUR pr. fartøj.

Artikel 5

Tilskuddet til dækning af udgifter til gennemførelse af pilotprojekter for elektronisk informationsoverførsel og telemålingssystemer kan højst andrage 100 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag IV.

Artikel 6

Tilskuddet til dækning af udgifter til uddannelse af nationalt kontrolpersonale kan højst andrage 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag V.

Artikel 7

Tilskuddet til dækning af udgifter til erhvervelse eller modernisering af fartøjer eller luftfartøjer, der faktisk anvendes til kontrol, inspektion og overvågning af fiskeri, kan højst andrage 35 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag VI.

Artikel 8

Tilskuddet til dækning af udgifter til iværksættelse af et system til vurdering af de godkendte udgifter til kontrol af den fælles fiskeripolitik andrager 50 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for de beløbsgrænser, der er anført i bilag VII.

Artikel 9

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres ansøgninger om refusion af de udgifter, der er nævnt i denne beslutning, senest den 31. maj 2006.

Artikel 10

Ansøgninger om refusion og forskud i andre valutaer end euro omregnes til euro ved hjælp af den vekselkurs, der gælder den måned, Kommissionen har modtaget dem.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	24 790	12 395
DANMARK	640 000	320 000
DEUTSCHLAND	360 000	180 000
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	923 812	461 906
FRANCE	153 000	76 500
IRELAND	615 552	307 776
ITALIA	1 141 370	570 685
NEDERLAND	443 732	221 866
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	74 820	37 410
SUOMI	900 000	450 000
SVERIGE	316 904	158 452
UNITED KINGDOM	527 662	431 448 263 831
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	7 621 642	3 810 821

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II —
 BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	127 824	63 912
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	755 470	377 735
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	1 106 400	553 200
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	134 000	67 000
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	3 623 694	1 811 847

ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ — ANNEX III — ANNEXE III — ALLEGATO III —
BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	57 800	41 650
DANMARK	759 968	520 234
DEUTSCHLAND	468 000	234 000
ΕΛΛΑΣ	1 276 000	435 000
ESPAÑA	3 150 000	2 100 000
FRANCE	2 100 000	1 500 000
IRELAND	690 000	450 000
ITALIA	11 564 347	3 387 000
NEDERLAND	974 406	661 953
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	1 939 868	1 218 000
SUOMI	176 000	96 000
SVERIGE	351 470	210 000
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	23 507 859	10 853 837

ANEXO IV — BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV —
 BIJLAGE IV — ANEXO IV — LIITE IV — BILAGA IV

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	50 000	50 000
DANMARK	400 000	400 000
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	0	0
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	950 000	475 000
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	259 945	259 945
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	1 659 945	1 184 945

ANEXO V — BILAG V — ANHANG V — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V — ANNEX V — ANNEXE V — ALLEGATO V —
BIJLAGE V — ANEXO V — LIITE V — BILAGA V

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	9 914	4 957
DANMARK	100 000	50 000
DEUTSCHLAND	20 713	10 357
ΕΛΛΑΣ	1 500 000	750 000
ESPAÑA	239 793	119 897
FRANCE	70 000	35 000
IRELAND	135 226	0
ITALIA	1 142 116	571 058
NEDERLAND	68 680	34 340
ÖSTERREICH	19 259	9 630
PORTUGAL	0	0
SUOMI	20 000	10 000
SVERIGE	27 319	13 660
UNITED KINGDOM	265 118	132 559
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	3 618 138	1 741 458

ANEXO VI — BILAG VI — ANHANG VI — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI — ANNEX VI — ANNEXE VI — ALLEGATO VI —
 BIJLAGE VI — ANEXO VI — LIITE VI — BILAGA VI

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	346 510	80 500
DANMARK	4 030 000	0
DEUTSCHLAND	3 613 625	0
ΕΛΛΑΣ	1 100 000	385 000
ESPAÑA	15 118 519	2 832 199
FRANCE	4 600 000	0
IRELAND	9 831 503	3 244 500
ITALIA	350 000	122 500
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	8 170 400	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	4 458 529	1 560 485
UNITED KINGDOM	14 356 620	4 456 059
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	65 975 306	12 681 243

ANEXO VII — BILAG VII — ANHANG VII — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII — ANNEX VII — ANNEXE VII —
ALLEGATO VII — BIJLAGE VII — ANEXO VII — LIITE VII — BILAGA VII

(EUR)

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stato membro Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltio Medlemsstat	Gastos subvencionables Støtteberettigede udgifter Erstattungsfähige Ausgaben Επιλέξιμες δαπάνες Eligible expenditure Dépenses admissibles Spese ammissibili In aanmerking komende uitgaven Despesas elegíveis Hyväksyttävät menot Bidragsberättigande kostnader	Contribución max. de la Comunidad Fællesskabets max. fin. bidrag Max. Gemeinschaftsbeitrag Μέγιστη κοινοτική συμμετοχή Max. Community contribution Participation communautaire maximale Contributo max. della Comunità Maximale bijdrage van de Gemeenschap Contribuição max. da Comunidade Yhteisön osuus enintään Gemenskapens maximala bidrag
BELGIË/BELGIQUE	0	0
DANMARK	0	0
DEUTSCHLAND	0	0
ΕΛΛΑΣ	400 000	200 000
ESPAÑA	0	0
FRANCE	0	0
IRELAND	0	0
ITALIA	0	0
NEDERLAND	0	0
ÖSTERREICH	0	0
PORTUGAL	0	0
SUOMI	0	0
SVERIGE	0	0
UNITED KINGDOM	0	0
Total/I alt/Σύνολο/Totale/Totaal/ Yhteensä/Totalt	400 000	200 000

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2003/567/FUSP

af 21. juli 2003

om gennemførelse af fælles holdning 1999/533/FUSP vedrørende Den Europæiske Unions bidrag til fremme af den snarlige ikrafttræden af traktaten om fuldstændigt forbud mod nukleare prøvesprængninger (»CTBT«)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til Rådets fælles holdning 1999/533/FUSP af 29. juli 1999 vedrørende Den Europæiske Unions bidrag til fremme af den snarlige ikrafttræden af traktaten om fuldstændigt forbud mod nukleare prøvesprængninger »CTBT«⁽¹⁾, særlig artikel 1 og 4, sammenholdt med artikel 23, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i fælles holdning 1999/533/FUSP vil Den Europæiske Union tilskynde alle stater, der endnu ikke har undertegnet og ratificeret CTBT, til at gøre dette snarest, især de stater, der figurerer på listen over de 44 stater, hvis ratifikation er nødvendig for, at CTBT kan træde i kraft.
- (2) Det er hensigtsmæssigt at bidrage til, at der opnås positive resultater af tredje konference i henhold til artikel XIV i CTBT, som afholdes den 3.-5. september 2003 i Wien med det formål at fremskynde CTBT-ratifikationsprocessen, således at CTBT snart kan træde i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Som led i støtten til den snarlige ikrafttræden af CTBT som omhandlet i artikel 1 i fælles holdning 1999/533/FUSP tilskynder Den Europæiske Union alle stater, som endnu ikke har undertegnet og ratificeret CTBT, til at gøre dette snarest.

Med henblik herpå tilskynder Den Europæiske Union:

- a) først og fremmest de stater, der figurerer på listen over de 44 stater, hvis undertegnelse og ratifikation er nødvendig for, at CTBT kan træde i kraft
- b) de stater, der har undertegnet, men ikke ratificeret CTBT, især de stater, hvor der vil blive placeret stationer under det internationale overvågningssystem (IMS)

- c) de stater, der ikke har undertegnet CTBT, især de stater, hvor der vil blive placeret IMS-stationer.

Artikel 2

Den Europæiske Union vil medvirke til, at konferencen i henhold til CTBT, artikel 14, indkaldes på politisk plan.

Artikel 3

Med henblik på at fremskynde ratifikationsprocessen og fremme den snarlige ikrafttræden af CTBT kan Den Europæiske Union optage kontakter med regionale organisationer (f.eks. Den Afrikanske Union, Organisationen af Amerikanske Stater (OAS), Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN)).

Artikel 4

Formandskabet holder i nødvendigt omfang det midlertidige tekniske CTBT-sekretariat underrettet om gennemførelsen af artikel 1 og 2.

Artikel 5

Denne afgørelse har virkning fra datoen for vedtagelsen.

Artikel 6

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juli 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

⁽¹⁾ EFT L 204 af 4.8.1999, s. 1.

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2003/568/RIA
af 22. juli 2003
om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, artikel 31, stk. 1, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kongeriget Danmarks initiativ, ⁽¹⁾

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse, ⁽²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I takt med globaliseringen er der gennem de seneste år sket en stigning i den grænseoverskridende handel med varer og tjenesteydelser. På den baggrund er det ikke blot et nationalt problem, hvis der forekommer bestikkelse inden for den private sektor i en medlemsstat, men tillige et grænseoverskridende problem, der mest effektivt bekæmpes ved fælles EU-tiltag.
- (2) Den 27. september 1996 vedtog Rådet retsaksen om udarbejdelse af en protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽³⁾. Protokollen, der trådte i kraft den 17. oktober 2002, indeholder definitioner af og harmoniserede sanktioner for lovovertrædelser i form af bestikkelse.
- (3) Rådet vedtog den 26. maj 1997 en konvention om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽⁴⁾.
- (4) Den 22. december 1998 vedtog Rådet tillige fælles aktion 98/742/RIA om bestikkelse i den private sektor ⁽⁵⁾. I forbindelse med denne vedtagelse afgav Rådet en erklæring, hvoraf det fremgår, at Rådet er enig om, at den fælles aktion er det første skridt på EU-plan til bekæmpelse af sådan bestikkelse, og at der i lyset af resultaterne af den vurdering, der skal foretages i henhold til artikel 8, stk. 2, i den fælles aktion, vil blive truffet yderligere foranstaltninger på et senere stadium. En rapport om medlemsstaternes gennemførelse af den fælles aktion i national ret foreligger endnu ikke.
- (5) Den 13. juni 2002 vedtog Rådet rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁶⁾, hvor

bestikkelse er medtaget på listen over lovovertrædelser, der henhører under den europæiske arrestordres anvendelsesområde, hvor der ikke kræves forudgående kontrol af dobbelt strafbarhed.

- (6) Det følger af artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, herunder korruption.
- (7) Det fremgår af punkt 48 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, at bestikkelse er et område af særlig relevans, når det gælder fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør strafbare handlinger i medlemsstaterne og strafene herfor.
- (8) En OECD-konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner blev vedtaget på en forhandlingskonference den 21. november 1997, og også Europarådet har vedtaget en strafferetskonvention om korruption, der blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999. Til sidstnævnte konvention knytter sig en aftale om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO). Desuden er der indledt forhandlinger om en FN-konvention vedrørende bekæmpelse af korruption.
- (9) Medlemsstaterne tillægger bekæmpelse af bestikkelse i såvel den offentlige som den private sektor særlig betydning, idet de finder, at bestikkelse i såvel den offentlige som den private sektor udgør en trussel mod retssamfundet, ligesom det forvrider konkurrencen i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser og hindrer en sund økonomisk udvikling. I den forbindelse vil de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret EU-konventionen af 26. maj 1997 og Europarådets konvention af 27. januar 1999, overveje, hvordan de kan gøre dette snarest muligt.

⁽¹⁾ EFT C 184 af 2.8.2002, s. 5.

⁽²⁾ Udtalelse af 22.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

- (10) Målet for denne rammeafgørelse er navnlig at sikre, at såvel aktiv som passiv bestikkelse i den private sektor er strafbart i alle medlemsstater, at også juridiske personer kan holdes ansvarlige for disse lovovertrædelser, og at sanktionerne herfor er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning —

4. De erklæringer, der er omhandlet i stk. 3, skal meddeles Rådet på tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse og gælder i fem år fra den 22. juli 2005.

5. Rådet skal i god tid inden den 22. juli 2010 tage denne artikel op til revision med henblik på at overveje, om det skal være muligt at forny erklæringer afgivet i medfør af stk. 3.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til den i artikel 2 omhandlede adfærd er strafbart.

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse:

- forstås ved »juridisk person« enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer
- forstås »pligtforsømmelse« i overensstemmelse med national ret. I national ret bør begrebet pligtforsømmelse mindst omfatte enhver illoyal adfærd, der udgør et brud på en lovbestemt pligt, eller i givet fald et brud på faglige regler eller instrukser, der gælder inden for en persons forretningsområde, når vedkommende i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelserne og har afskrækkende virkning.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at maksimumsstraffen for den i artikel 2 omhandlede adfærd er på mindst et og højst tre års fængsel.

3. Hver medlemsstat træffer i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige regler og principper de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en fysisk person, der i forbindelse med en bestemt forretningsmæssig aktivitet er dømt for adfærd som omhandlet i artikel 2, hvor det er relevant, midlertidigt kan forbydes at udøve denne specifikke eller en sammenlignelig forretningsmæssig aktivitet i en tilsvarende stilling eller funktion, i det mindste hvis vedkommende har haft en ledende stilling i en virksomhed inden for det pågældende forretningsområde, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet gennem aktiv eller passiv bestikkelse.

Artikel 2

Aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige adfærd er strafbar, når den udøves som led i forretningsmæssige aktiviteter:

- a) direkte eller gennem tredjemand at love, tilbyde eller yde en person, der i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, for at få denne person til at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling
- b) direkte eller gennem tredjemand at anmode om eller modtage eller tage imod et løfte om en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller for tredjemand, hvis man i en hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for en virksomhed i den private sektor, for at begå pligtforsømmelse ved at udføre eller undlade at udføre en handling.

2. Stk. 1 gælder for forretningsmæssige aktiviteter både i profitorienterede og ikke-profitorienterede virksomheder.

3. En medlemsstat kan erklære, at den vil begrænse anvendelsesområdet for stk. 1 til adfærd, der indebærer eller kan indebære konkurrenceforvridning i forbindelse med erhvervelse af varer og kommercielle tjenesteydelser.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de i artikel 2 og 3 omhandlede lovovertrædelser, der for at skaffe dem vinding er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person baseret på:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, men også andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn, eller
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Straffemyndighed

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare adfærd, hvor:

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i landet, eller
- c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende bestemmelserne om straffemyndighed i stk. 1, litra b) og c), hvis lovovertrædelsen er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til national ret endnu ikke overgiver sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, hvis lovovertrædelsen er begået af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen herom og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller under hvilke særlige omstændigheder beslutningen gælder.

Artikel 8

Ophævelse

Fælles aktion 98/742/RIA ophæves.

Artikel 9

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse inden den 22. juli 2005.

2. Medlemsstaterne meddeler senest samme dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet ud fra disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen undersøger Rådet inden den 22. oktober 2005, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Territorial anvendelse

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på datoen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juli 2003.

På Rådets vegne

G. ALEMANNO

Formand